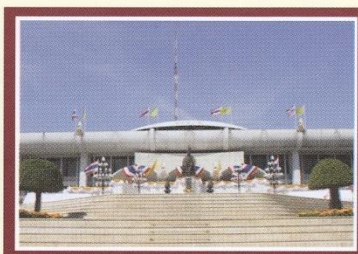

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

วิชาชีพการสัตวบาล

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

(ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งวุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๖)

อ.พ. ๑๕/๒๕๖๔

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบและ นำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เพื่อใช้ในราชการรวงงานด้านนิติบัญญัติ ของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก วุฒิสภา

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางสาวนภาพร ใจสัจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายสุรรัตน์ หวังต่อลาภ	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายบุญสงค์ ทองอินทร์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายอมร สุวรรณโรจน์	นิติกรชำนาญการ
นายทศวิณห์ เกียรติทัตต์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางภสพร อัครนาวิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๒๙, ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๙๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สารสำคัญ และบทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ๑
๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ๗

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

- การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย - ๑ -
- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. - ๕ -
- นักสัตวบาลอุดมคติ ในยุคโลกาภิวัตน์ - ๑๐ -
- สัตวแพทย์-สัตวบาล หน้าที่ที่แตกต่างต่อการพัฒนาปศุสัตว์ไทย – ปศุศาสตร์ นิวส์ - ๑๔ -
- นักสัตวบาล - ๑๕ -

ภาคผนวก

- สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๖๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๓)
- บันทึกวิเคราะห์สรุป
สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. (๒๒)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ และบทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ โดยที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาล

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้นเพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๖๕ มาตรา
สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) ได้มีการกำหนดบทนิยามที่สำคัญ เช่น

๑.๑ กำหนดนิยามคำว่า “วิชาชีพการสัตวบาล” หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตสัตว์เลี้ยง การปรับปรุงและบำรุงพันธุ์สัตว์เลี้ยง การจัดการอาหารสัตว์เลี้ยง การจัดการ

สุขภาพต่อสัตว์เลี้ยง ตลอดจนการจัดการจัดการผลิตผลและผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยง เพื่อให้สัตว์เลี้ยง มีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ และให้ผลิตผลและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย แต่ไม่รวมถึง การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

๑.๒ กำหนดนิยามคำว่า “สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อการบริโภค การใช้งาน การใช้ผลิตผล หรือความพึงพอใจของมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่ครอบครอง ได้ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเศรษฐกิจ โดยไม่รวมถึงสัตว์น้ำและสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำหน้าที่บริหารกฎหมายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย (ร่างมาตรา ๔)

๓. หมวด ๑ สภาการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๑๑)

๓.๑ กำหนดให้มีสภาการสัตวบาลเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ควบคุมและ กำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมความประพฤติและการดำเนินการ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวบาล และส่งเสริม การศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล โดยมีสำนักงานสภาการสัตวบาลทำหน้าที่ เป็นฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสภาการสัตวบาลและสภาการสัตวบาล และกำหนดให้การประชุมใหญ่ สภาการสัตวบาลเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๕ ร่างมาตรา ๖ ร่างมาตรา ๑๐ และ ร่างมาตรา ๑๑)

๓.๒ กำหนดให้สภาการสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจในการรับขึ้นทะเบียน และ ออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล การรับรองคุณวุฒิการศึกษาในวิชาชีพ การสัตวบาลของสถาบันต่าง ๆ ที่ผ่านการอนุมัติหลักสูตรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ ในการสมัครเป็นสมาชิก และออกหนังสืออนุมัติบัตร หรือให้วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญ ในการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ตลอดจนจัดทำแผนการดำเนินการ และรายงานผลการดำเนินการ เสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง (ร่างมาตรา ๗)

๓.๓ กำหนดแหล่งรายได้ของสภาการสัตวบาล โดยให้สภาการสัตวบาลมีรายได้ จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง รายได้อื่น และค่าธรรมเนียม ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาการสัตวบาล และดอกผลของเงินและทรัพย์สินดังกล่าว (ร่างมาตรา ๘)

๓.๔ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษ แห่งสภาการสัตวบาล เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการของสภาการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๙)

๔. หมวด ๒ สมาชิก (ร่างมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๔.๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามการเป็นสมาชิกสภาการสัตวบาล กำหนดให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาการสัตวบาล ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ และมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวบาล โดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสัตวบาล หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องจากสถาบันที่สภาการสัตวบาลรับรอง ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องไม่เป็นผู้วิกลจริต และจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบและไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๒)

๔.๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก กำหนดให้สมาชิกสภาการสัตวบาลมีสิทธิและหน้าที่ในการเลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการของสภาการสัตวบาล และมีหน้าที่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าใช้จ่าย ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ รวมทั้งผูกมัดไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ (ร่างมาตรา ๑๓)

๕. หมวด ๓ คณะกรรมการสภาการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๒๕)

๕.๑ องค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจ

(๑) กำหนดให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาล ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมปศุสัตว์ และนายกสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับสภาการสัตวบาล เช่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมการซึ่งเป็นคนบติ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา หรือหัวหน้าภาควิชาที่ผลิตบัณฑิตด้านการสัตวบาลในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน กรรมการซึ่งเป็นผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร หรือวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี หรือผู้ดูแลหลักสูตร หรือหัวหน้าแผนก หรือหัวหน้างานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนกวิชาที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร และที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กรรมการซึ่งคือนายกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ที่สภาการสัตวบาลรับรอง และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกด้วยตนเอง (ร่างมาตรา ๑๕)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจในลักษณะของการบริหารควบคุมไปกับการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล เช่น เลือกผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาการสัตวบาลและอุปนายกสภาการสัตวบาล บริหารกิจการสภาการสัตวบาลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด รวมทั้งออกระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๒๔)

๕.๒ กำหนดวิธีการได้มาของนายกสภาการสัตวบาล โดยให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาล เลือกจากกรรมการสภาการสัตวบาล และวิธีการได้มาของเลขาธิการสภาการสัตวบาล ประชาสัมพันธ์ เหมัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น โดยให้นายกสภาการสัตวบาลเลือกจากกรรมการสภาการสัตวบาล ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ และหน้าที่และอำนาจของนายกสภาการสัตวบาล เลขาธิการสภาการสัตวบาล ประชาสัมพันธ์ เหมัญญิก ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น และที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง และร่างมาตรา ๒๕)

๖. หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๖ ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘)

กำหนดวิธีการประชุม องค์กรประชุม และมติของที่ประชุมในกรณีปกติและกรณีให้สมาชิก พ้นจากสมาชิกภาพหรือกรณีให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต รวมทั้งกำหนดให้สภานายกพิเศษ มีอำนาจให้ความเห็นชอบหรือยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องที่สำคัญ ได้แก่ การออกข้อบังคับ การกำหนดงบประมาณของสภาการสัตวบาล การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพ และการวินิจฉัยชี้ขาด ให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต รวมถึงกำหนดกระบวนการในกรณีที่ สภานายกพิเศษยับยั้ง มติด้วย

๗. หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๒๙ ถึงร่างมาตรา ๕๒)

๗.๑ กำหนดห้ามผู้ใดประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจ ว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต และกำหนดกรณี ยกเว้นให้สามารถประกอบวิชาชีพการสัตวบาลได้ เช่น กรณีผู้ที่กระทำต่อสัตว์เลี้ยงของตนเองและ สัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย กรณีนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมในความควบคุมของสถาบันการศึกษา กรณีที่อยู่ในภาคราชการซึ่งทำการ ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลตามหน้าที่และอำนาจหรือตามที่ได้รับราชการมอบหมายเป็นลายลักษณ์ อักษร หรือกรณีที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบันการศึกษาหรือสถาบัน การสัตวบาลที่สภาการสัตวบาลรับรอง (ร่างมาตรา ๒๙)

๗.๒ กำหนดประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลเป็น ๒ ประเภท คือ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ก. และผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข. ทั้งนี้ ผู้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลทั้งสองประเภทต้องเป็นสมาชิก แห่งสภาการสัตวบาลและมีคุณสมบัติด้านความรู้ทางสัตวบาลตามประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวบาลนั้นด้วย โดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ นอกจากนี้

กรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพนั้นพ้นจากสมาชิกภาพ ให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลประกาศการพ้นจากสมาชิกภาพและเหตุแห่งการพ้นให้สาธารณชนทราบด้วย (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๗)

๗.๓ การกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล กำหนดให้ผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลนั้นต่อสภาการสัตวบาลหรือกรรมการสภาการสัตวบาลหรือบุคคลที่พบหรือทราบว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลผู้ใดประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลนั้นต่อสภาการสัตวบาลด้วย และกำหนดให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยการยกข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษในกรณี que เห็นว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลมิได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษ หรือลงโทษในกรณีที่เห็นว่าได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ซึ่งหากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ห้ามมิให้ทำการซึ่งเป็นการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลหรือทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนยังคงมีสิทธิ์ประกอบวิชาชีพดังกล่าวนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาการสัตวบาลที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากยังคงกระทำการฝ่าฝืนอยู่ ให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้น (ร่างมาตรา ๓๘ ถึงร่างมาตรา ๕๒)

๘. หมวด ๖ การกำกับดูแล (ร่างมาตรา ๕๓ ถึงร่างมาตรา ๕๖)

๘.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำกับดูแลการดำเนินการของสภาการสัตวบาลและการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล รวมทั้งออกหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๓ และร่างมาตรา ๕๔ วรรคสอง)

๘.๒ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ อาทิ เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๔)

๙. หมวด ๗ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๗ ถึงร่างมาตรา ๖๐)

๙.๑ กำหนดโทษอาญากรณีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลโดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตหรือกรณีประกอบวิชาชีพการสัตวบาลในระหว่างถูกสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ซึ่งมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตแต่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ทั้งนี้ เพื่อป้องปรามมิให้ผู้มีความรู้ความสามารถไม่เหมาะสมดำเนินการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน และเป็นมาตรการควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์

โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ รวมถึงกำหนดโทษสำหรับผู้ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๕๗ ถึงร่างมาตรา ๕๙)

๙.๒ กำหนดให้มีการเปรียบเทียบกรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อย โดยให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๖๐)

๑๐. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๑ ถึงร่างมาตรา ๖๕)

๑๐.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตามบทเฉพาะกาล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสภาการสัตวบาลไปพลางก่อน โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการออกข้อบังคับสภาการสัตวบาลที่สำคัญ ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภาการสัตวบาลให้ครบถ้วน และปฏิบัติการอื่นเท่าที่จำเป็น (ร่างมาตรา ๖๑ และร่างมาตรา ๖๒)

๑๐.๒ กำหนดช้อยกเว้นในวาระเริ่มแรก โดยไม่นำบทบัญญัติเกี่ยวกับสัดส่วนของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกด้วยตนเองมาใช้บังคับ และยกเว้นไม่นำเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลมาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๓)

๑๐.๓ กำหนดบทบัญญัติรองรับผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการสัตวบาลอยู่ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้ โดยต้องขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์และภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๖๔)

๑๐.๔ กำหนดระยะเวลาเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรองให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๕)

๑๑. อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล เพื่อเป็นกรอบในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมต่อไป

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๒.๑ วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๒.๑.๑ ความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติ

นายประภัตร โพธสุธน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แถลงถึงความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติ สรุปลงได้ ดังนี้

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ อันจะเป็นประโยชน์ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานบุคลากรด้านการสัตวบาลและก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในมาตรฐานการผลิต ส่งผลในด้านเศรษฐกิจอันจะเป็นประโยชน์ด้านการค้าระหว่างประเทศและเป็นการเพิ่มรายได้และการส่งออกของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย จึงเสนอมายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา และบันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๔ ในหน้าที่ ๑๓

๒.๑.๒ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แถลงความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลเกี่ยวเนื่องกับการปศุสัตว์ ซึ่งเป็นอาชีพเกษตรกรรมที่ถือว่าสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรไทยมากกว่าการปลูกพืช กฎหมายฉบับนี้ถือว่าเป็นกฎหมายที่มาจัดระบบสัตวบาลซึ่งประชาชนจะได้รับประโยชน์มาก โดยเฉพาะในเรื่องการผสมพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีคุณภาพ แต่ยังมีข้อน่าห่วงใยบางประการ ได้แก่ ในเรื่องการคัดเลือกสัตวบาลซึ่งต้องคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง แต่ปัจจุบันยังขาดแคลนผู้ที่ปฏิบัติในเรื่องนี้ จะมีมาตรการในการดำเนินการอย่างไร นอกจากนี้ ยังมีกรณีที่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคเป็นจำนวนมากนั้น จะมีข้อพิจารณาระหว่างการเลี้ยงเชิงพาณิชย์กับการเลี้ยงตามธรรมชาติหรือไม่ และในการจัดระบบการสัตวบาลจะมีสภาวิชาชีพเข้ามาควบคุมหรือไม่ อย่างไร จะสามารถป้องกันบริษัทจากต่างประเทศเข้ามาเอาไรด์เอาเปรียบได้หรือไม่ เพียงใด

๒) สำหรับองค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการสัตวบาลพบว่า มีองค์ประกอบจากหลายส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน สมควรกำหนดคณะกรรมการโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการจากสถานศึกษาให้ชัดเจน ทั้งกรรมการจากสถาบันอุดมศึกษาและควรมีกรรมการจากสถาบันอาชีวศึกษาด้วย

๓) กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลมีความสำคัญในการสร้างมาตรฐานและจัดโครงสร้างองค์กรที่เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพ อันเป็นสิ่งสำคัญต่อคุณภาพและการพัฒนาการผลิตในเรื่องปศุสัตว์ซึ่งจำเป็นที่จะต้องสร้างความเชื่อมั่น และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในเวทีโลก ดังนั้น จึงควรศึกษาบทเรียนเกี่ยวกับการอุบัติใหม่ของโรคที่มาจากสัตว์สู่คน และมีกระบวนการวางโครงสร้างการผลิตสัตว์ในประเทศให้มีประสิทธิภาพและความพร้อมในการแข่งขันในระยะยาวอันจะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้ประกอบการ

อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อสังเกตต่อกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่

๑. ในส่วนของบทนิยามนั้น บทนิยามคำว่า “วิชาชีพการสัตวบาล” และ “สัตว์เลี้ยง” มีความหมายค่อนข้างกว้าง อาจทับซ้อนหรือสับสนกับวิชาชีพการสัตวแพทย์ รวมถึงบทนิยามที่เกี่ยวกับผลิตผลและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพซึ่งเป็นเรื่องของความปลอดภัย (Food Safety) นั้น มีความหมายค่อนข้างกว้าง ครอบคลุมทั้งในเรื่องความสะอาดและความปลอดภัย สวัสดิภาพในการฆ่าสัตว์และ

การฆ่าแหล่งสัตว์ที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงเรื่องของการวิจัยในห้องปฏิบัติการเพื่อศึกษา เช่น ในเรื่อง เชื้อดื้อยา การถ่ายทอดเชื้อจากสัตว์สู่คน ซึ่งจะมีความเชื่อมโยงกับวิชาชีพการสัตวแพทย์

๒. เหตุใดบทนิยามคำว่า “สัตว์เลี้ยง” จึงไม่รวมถึงสัตว์น้ำด้วย เนื่องจากสัตว์น้ำบางชนิดก็เป็นสัตว์เลี้ยงเช่นกัน

๓. จำนวนสัตว์บาลในประเทศไทยปัจจุบันมีประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน มีการประเมินว่าเมื่อมีการรับขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการสัตวบาลในปีแรกจะมีเพียง ๑๐,๐๐๐ คน ดังนั้นอีก ๒๐,๐๐๐ คน จะมีบทบาทผู้ซึ่งอาจเป็นบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับในเรื่องนี้อย่างไร หรือไม่

๔) กฎหมายฉบับนี้ตราขึ้นเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อจะส่งเสริมการประกอบอาชีพในการควบคุมดูแลบุคลากรต่าง ๆ ที่มีบทบาทด้านการดูแลสัตว์ เนื่องจากไม่อาจทราบถึงคุณภาพและมาตรฐาน รวมถึงกระบวนการในการผลิตเนื้อสัตว์เพื่อบริโภคได้ การที่มีกฎหมายฉบับนี้จะสามารถสร้างความมั่นใจในการบริโภคเนื้อสัตว์ต่าง ๆ ได้ รวมถึงการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ การโฆษณาและการจัดการอาหารสัตว์ การจัดการสุขาภิบาล การผลิตสัตว์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการยกระดับผลิตภัณฑ์และผลิตผลเพื่อให้ได้มีอาหารที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ จะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการควบคุมมาตรฐาน ควบคุมบุคลากรในด้านการสัตวบาล เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องและมีจิตสำนึกที่ดีมีจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำงาน จึงมีความจำเป็นต้องมีการควบคุมกำกับดูแลวิชาการอาชีพสัตวบาลผ่านทางองค์กรที่เรียกว่า สภาการสัตวบาล ซึ่งมีหน้าที่กำกับควบคุมความประพฤติจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ เพื่อความปลอดภัยทางด้านอาหารเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรและเพื่อความมั่นคงยั่งยืนของชาติต่อไป

สำหรับผลดีที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่ ประชาชนจะมีความเชื่อมั่นต่ออาหารที่มาจากผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ของประเทศไทย ผู้ประกอบกิจการจะมีความเชื่อมั่นในการจ้างงานบุคคลในตำแหน่งสัตวบาลที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพซึ่งต้องมีความรับผิดชอบอย่างสูง สถาบันการศึกษาจะสามารถจัดการการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาการสัตวบาลให้เป็นไปในทางแนวทางเดียวกัน เพื่อลดความสับสนและความสับสนเปลืองทางทรัพยากร และผู้ที่ได้รับการศึกษาทางด้านการสัตวบาลและได้รับความคุ้มครองเมื่อปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามเงื่อนไขข้อบังคับและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๕) มีประเด็นข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต้องมีการขึ้นทะเบียนซึ่งต้องมีการเสียค่าใช้จ่าย และมีบทกำหนดโทษทางอาญาไว้ด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วอาจรุนแรงเกินสมควรต่อผู้ประกอบวิชาชีพ หรือไม่

๖) จะมีแนวทางในการกำหนดให้ผู้ที่มิประสบความสำเร็จในด้านการสัตวบาลแต่มีได้จบการศึกษาในด้านนี้สามารถขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ได้หรือไม่

๗) โดยที่กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลถือเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องใหม่ที่มีความสำคัญต่อเกษตรกร จำต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนอย่างจริงจัง และในการทำหน้าที่สัตวบาลมีรายละเอียดที่ค่อนข้างซับซ้อน หากไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการส่งออกไปยังต่างประเทศได้

๘) คำว่า “วิชาชีพ” กับคำว่า “อาชีพ” นั้น มีความหมายแตกต่างกัน คำว่า “อาชีพ” นั้น ก็คือการประกอบอาชีพที่ไว้เลี้ยงชีพของตน ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องมีหลักวิชาการหรือการฝึกฝน ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับเรื่องของมาตรฐานการประกอบอาชีพ ส่วน “วิชาชีพ” นั้น จำเป็นจะต้องมีหลักวิชาการทางวิทยาศาสตร์และจะต้องมีกฎหมายรับรองและจะต้องมีมาตรฐานของวิชาชีพ นอกจากนี้ยังต้องมีคณะกรรมการวิชาชีพอาจจะเป็นในรูปแบบของสภาวิชาชีพมาควบคุมมาตรฐานทางจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพด้วย และในเรื่องการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลนั้น มีข้อสังเกตว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลจะสามารถเปิดเป็นคลินิกได้หรือไม่ ซึ่งอาจทับซ้อนกับวิชาชีพการสัตวแพทย์

๙) ในกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลนี้มีเฉพาะคำว่า “ความรู้วิชาการ” แต่ไม่มีคำว่า “จิตวิญญาณ” หรือ “หัวใจ” อยู่ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากหลักการและเหตุผลซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้นเพื่อควบคุมไม่ให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้าและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากการดูแลสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์หรือสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัขหรือแมวจรจัด รวมถึงฟาร์มเพาะพันธุ์ที่ไม่มีมาตรฐาน ซึ่งอาจแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยโครงสร้างของการสัตวบาลในประเทศไทยได้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นหากพิจารณาโครงสร้างของคณะกรรมการตามร่างมาตรา ๑๕ จะเห็นว่า มีคณะกรรมการที่เป็นผู้แทนของหน่วยงานที่ไม่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบอยู่ด้วย อย่างไรก็ดี จะมีการจัดเรื่องของหลักสูตรการศึกษาในสถาบันการศึกษาเพื่อให้สถาบันการศึกษามีหลักสูตรที่สอนให้นักสัตวบาลมีจิตวิญญาณในการดูแลสัตว์หรือไม่ อย่างไร

๑๐) กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลนี้ ยังอาจเกิดประโยชน์กับประชาชนน้อยเกินไป ส่วนใหญ่เกิดประโยชน์กับทางราชการมากกว่า ยกตัวอย่างเช่น กรรมการที่มาจากสัดส่วนของตัวแทนกระทรวงต่าง ๆ วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ที่เอื้อประโยชน์กับประชาชนน้อย เป็นต้น

๑๑) ควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓ บทนิยามคำว่า “สัตว์เลี้ยงตามความพอใจของมนุษย์” จะทำให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น รวมถึงควรเพิ่ม “สัตว์น้ำ” ในบทนิยามคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้มีความครอบคลุมและชัดเจน

๑๒) เหตุใดจึงต้องมี “สภานายกพิเศษแห่งสภาการสัตวบาล” รวมถึงควรมีบทนิยามคำว่า “ที่ปรึกษา” ด้วย

๑๓) ตามร่างมาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้มีสำนักงานสภาการสัตวบาลนั้น จะถือว่าเป็นการตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมาอีกหนึ่งหน่วยงาน และจะต้องมีหน่วยงานสาขาขึ้นมาอีกจำนวนมาก หน่วยงานเหล่านี้จะขึ้นตรงกับกระทรวงใด

๑๔) ตามร่างมาตรา ๑๕ เลขธิการสภาการสัตวบาล ถือเป็นกรรมการสภาการสัตวบาลหรือไม่ หรือเป็นเพียงเลขานุการ เท่านั้น

๑๕) ตามร่างมาตรา ๑๖ กำหนดให้นายกสภาการสัตวบาลเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขธิการ รองเลขธิการ ประชาสัมพันธ์ และเหรียญกิตติคุณ ถือเป็นการใช้อำนาจเพียงคนเดียวมีความเหมาะสมหรือไม่

๑๖) ในปัจจุบันมีจัดตั้งสมาคมต่าง ๆ จำนวนหลายสมาคม ซึ่งเมื่อมีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้น ผู้แทนของสมาคมต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น สมาคมผู้เลี้ยงสุนัข สมาคมผู้เลี้ยงโค หรือสมาคมผู้เลี้ยงสุกร ก็จะเข้ามาเป็นสมาชิกในคณะกรรมการสภาการสัตวบาล ซึ่งจะเป็นการยกระดับการเลี้ยงปศุสัตว์ให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ปัจจุบันเกษตรกรในประเทศไทยจะเน้นแต่ในเรื่องของการปลูกข้าว ข้าวโพด อ้อย และมันสำปะหลัง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ปริมาณน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูกไม่เพียงพอต่อการเกษตรดังกล่าว การปศุสัตว์จะเป็นทางออกหนึ่งซึ่งใช้น้ำน้อยลง ใช้น้ำที่ได้อย่างคุ้มค่า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับพื้นที่การเกษตร โดยที่ผ่านมากการสัตวบาลในประเทศไทยจะเป็นการเลี้ยงตามธรรมชาติซึ่งไม่มีมาตรฐาน แต่ภายหลังจากนี้ จะมีสัตวบาลเข้ามาดูแลให้มีมาตรฐานดีขึ้น ทั้งนี้ ต้องอาศัยกรรมการที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการสภาการสัตวบาลที่ควรจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงเข้ามาทำงานเพื่อพัฒนาการสัตวบาลในประเทศไทยต่อไป

๑๗) การสร้างมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลเพื่อที่จะเข้ามาดูแลการปศุสัตว์ทั้งผู้เลี้ยงรายย่อยและรายใหญ่ให้มีมาตรฐานเดียวกันและมีงานวิจัยทั้งในประเทศและ

ต่างประเทศนั้น ควรมีการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาการปศุสัตว์ของไทยให้มีคุณภาพและ
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอันจะเป็นประโยชน์กับการส่งออกต่อไป

**๒.๑.๓ นายแสนศักดิ์ นาคะวิสุทธิ นักวิชาการสัตวบาลเชี่ยวชาญ กรมปศุสัตว์ ได้ตอบชี้แจง
ดังนี้**

๑) การประกอบวิชาชีพการสัตวบาลที่กระทำต่อสัตว์เลี้ยงของตนเป็นข้อยกเว้น
ตามกฎหมายฉบับนี้

๒) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรายย่อย หลังจากที่มีกฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
ก็จะมีข้อกำหนดขนาด ชนิด และจำนวน เพื่อแยกแยะการเลี้ยงเชิงพาณิชย์หรือเป็นเกษตรกรรายย่อย
ซึ่งจะไม่ถูกควบคุมโดยกฎหมายฉบับนี้

๓) ในกรณีจำนวนของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนประมาณ
๓๐,๐๐๐ คน นั้น ในปีแรกคาดว่าจะมีการขึ้นทะเบียนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน อีกจำนวน ๒๐,๐๐๐ คนนั้น
อาจจะไม่ใช่สัตวบาลทั้งหมด อาจจะมีสัตวแพทย์รวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ ในแต่ละปีก็จะมีผู้จบ
การศึกษาจากสถาบันการศึกษาประมาณปีละ ๓,๐๐๐ คน ก็จะเข้าสู่การขึ้นทะเบียนปีละประมาณ
๑,๐๐๐ คน

๔) ประเด็นที่ว่า เหตุใดจึงไม่รวม “สัตว์น้ำ” ในบทนิยามคำว่า “สัตว์เลี้ยง” ด้วยนั้น
เนื่องจากผู้ที่ประกอบวิชาชีพสัตวบาลจะจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอย่างอื่น
ที่มีการเรียนการสอนทางด้านสัตวบาล สัตวศาสตร์ และเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว
จะไม่ได้เรียนเชิงลึกเกี่ยวกับการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ส่วนการประมงและการเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำนั้น จะเป็นผู้ที่จบจากคณะประมงหรือผู้ที่เรียนจบทางด้านสัตวศาสตร์หรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
โดยตรง ดังนั้น การประกอบวิชาชีพการสัตวบาลจะเกี่ยวกับเรื่องสัตว์บกหรือสัตว์ใหญ่เป็นหลัก

๕) ประเด็นที่เกี่ยวกับความรู้วิชาการและจิตวิญญาณของผู้ประกอบวิชาชีพการ
สัตวบาลนั้น จะเป็นข้อกำหนดอยู่ในจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งผู้ที่ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลจะต้องมี
จรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งสอดคล้องกับประเด็นเกี่ยวกับจิตวิญญาณของผู้ประกอบวิชาชีพ ส่วนประเด็น
เกี่ยวกับการทรมานกรรมสัตว์นั้น จะเกี่ยวข้องกัพระราชบัญญัติป้องกันการทรมานกรรมและการจัด
สวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

๒.๑.๔ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๓๒๗ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง

งดออกเสียง ไม่มี และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการ มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/573763</p>	
<p>๒. เอกสารประกอบการพิจารณา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ (อ.พ. ๗/๒๕๖๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)) https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/573723</p>	
<p>๓. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=9748&mid=4269</p>	
<p>๔. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=9785&mid=4269</p>	

๒.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา^๒

ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา โดยได้มีการพิจารณาและอภิปรายตามลำดับ ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๓

นายสมชาย ฝั่งชลจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้มีการสร้างองค์กรใหม่ขึ้นมาองค์กรหนึ่งเพื่อควบคุมการเกษตรโดยเฉพาะในการปศุสัตว์ของประเทศไทยซึ่งมีความสำคัญมาก จึงประสงค์จะทราบความหมายของคำว่า “การใช้ผลผลิตหรือความพึงพอใจของมนุษย์” และกรณีของสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อยที่จะไม่ต้องถูกควบคุมโดยกฎหมายฉบับนี้นั้น มีความหมายอย่างไร รวมถึงกรณีของเกษตรกรรายย่อยนั้นมีลักษณะหรือข้อสังเกตประการใด

นายชววิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ควรมีการอบรมเจ้าของฟาร์มสัตว์ให้มีความรู้ในการดูแลและรักษาสัตว์ แม้กระทั่ง การฉีดยาบำรุงให้สัตว์มีสุขภาพที่แข็งแรง ซึ่งไม่จำเป็นต้องออกเป็นกฎหมายไปบังคับเจ้าของสัตว์แต่อย่างใด

นายมานพ ศิริภูวดล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า วิชาชีพสัตวบาลมีความจำเป็นต่อการปศุสัตว์ โดยเป็นการใช้วิชาการวิทยาศาสตร์และความรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

- คำว่า “การใช้ผลผลิตหรือความพึงพอใจของมนุษย์” นั้น เป็นถ้อยคำตามร่างเดิมที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรีซึ่งไม่มีการแก้ไขแต่อย่างใด ในส่วนของที่คณะกรรมการเพิ่มเติมเกี่ยวกับ “สัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย” นั้น เนื่องจากเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้อาจกระทบกับผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย จึงมีการเพิ่มเติมถ้อยคำดังกล่าวขึ้น ทั้งนี้ ร่างกฎหมายฉบับนี้มีความสอดคล้องกับทิศทางของนานาอารยประเทศซึ่งมีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแต่อาหารตามธรรมชาติกลับลดลง

^๒ สามารถสืบค้นเอกสารรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และบันทึกการประชุมในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๕ ถึง ๖ ในหน้าที่ ๒๒

จึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาการปศุสัตว์ของประเทศไทยให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ หากไม่มีการยกเว้นให้กับเกษตรกรรายย่อยอาจทำให้ต้นทุนในการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ หากสัตว์เลี้ยงมีจำนวนเพิ่มขึ้น เกษตรกรอาจจะมาอบรมเรียนรู้ที่จะพัฒนาความรู้ประสิทธิภาพในการดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเป็นอาชีพต่อไป อย่างไรก็ตาม แม้สัตว์บาลอาจยังห่างไกลจากเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลในชนบท แต่จากกรณีที่มีโรคระบาดที่ผ่านมา การเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ห่างไกลไม่มีผลกระทบจากโรคระบาดเท่ากับสัตว์ที่เลี้ยงในโรงเรือน ทั้งนี้ สัตว์เลี้ยงในชนบทเปรียบเสมือนธนาคาร หากเกษตรกรประสบปัญหาทางการเงิน สัตว์เลี้ยงนั้นก็สามารถทำรายได้ให้กับเกษตรกรได้ จึงต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์หรือสัตว์บาลเข้ามาดูแลฉีดยาหรือรักษาพยาบาลสัตว์เบื้องต้น รวมถึงให้ความรู้เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์แก่เกษตรกรเพื่อให้สามารถดูแลสัตว์เลี้ยงของเกษตรกรเองได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๒) ร่างมาตรา ๔

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่าการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ มีความสอดคล้องกับการแก้ไขร่างมาตรา ๖ (๙) ซึ่งเดิมรัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงเฉพาะกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีเพียงการออกกฎกระทรวงดังกล่าวเพียงฉบับเดียว ดังนั้น ข้อความตามร่างเดิมจึงมีความสมบูรณ์เพียงพอแล้ว โดยไม่ควรเพิ่มอำนาจของรัฐมนตรีให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงอื่น ๆ ที่อาจเป็นการแทรกแซงการดำเนินการของสภาวิชาชีพการสัตวบาล

คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

- การเพิ่มความในร่างมาตรา ๔ เนื่องจากคณะกรรมการธิการมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๖ (๙) จึงต้องแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ ให้สอดคล้องกัน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๓) ร่างมาตรา ๕

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๔) ร่างมาตรา ๖

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ร่างมาตรา ๖ คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขจำนวน ๒ อนุมาตรา ใน (๘) คณะกรรมาธิการได้มีแก้ไข ถ้อยคำ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับกฎหมายวิชาชีพอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า มีถ้อยคำที่แตกต่างกันไป จึงประสงค์ จะขอทราบเจตนารมณ์ที่แท้จริงในการยกร่างมาตราดังกล่าวว่ามี ความหมายอย่างไร ในส่วนของ (๙) ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นนั้น โดยที่สภาวิชาชีพทุกสภาวิชาชีพจะมีหลักการในการดูแลและบริหารจัดการ รวมถึงมีการควบคุมและลงโทษสมาชิกในกรณี ที่สมาชิกนั้นไม่ได้กระทำหน้าที่หรือกระทำผิด ไปจากข้อกำหนดหรือข้อตกลงเงื่อนไขหรือกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งเป็นหลักการสากล แต่การที่ คณะกรรมาธิการได้แก้ไขโดยเพิ่มการดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจเป็นการแทรกแซง การดำเนินการของสภาการสัตวบาล

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ขอตั้งข้อสังเกต ในกรณีการดำเนินการเกษตรในปัจจุบันที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือดูแลจาก ภาครัฐเท่าที่ควร ปศุสัตว์อำเภอไม่สามารถดูแลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ได้อย่างทั่วถึง และหากเกษตรกร จะดำเนินการฉีดยาหรือวัคซีนเองก็ไม่สามารถกระทำได้ จึงสมควรให้สัตวบาลโดยการควบคุมของ สภาการสัตวบาลเข้ามาดูแลในส่วนนี้ รวมถึงสภาการสัตวบาลควรมีการอบรมให้ความรู้ รวมถึง มีการออกหนังสือรับรองจากปศุสัตว์อำเภอให้แก่ละหุ่มบ้านมีผู้ช่วยปศุสัตว์ในการดูแลเกษตรกรรายย่อย

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) การเพิ่มวัตถุประสงค์ในการดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นไป ในทำนองเดียวกับสภาสัตวแพทย์ ซึ่งรัฐมนตรีไม่ได้เข้าไปแทรกแซงเองในทุกเรื่อง เนื่องจากการออก กฎกระทรวงต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

(๒) แก้ไขร่างมาตรา ๖ (๘) นั้น เป็นการเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติวิชาชีพ การสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกับ “สิทธิ” ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีการกำหนด ขอบเขตไว้อย่างชัดเจน จึงอาจเป็นภาระกับสภาสัตวบาลจนเกินไป ซึ่งสิทธิของสมาชิกก็มีตามกฎหมาย โดยทั่วไปอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นพิเศษอีก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

(๕) ร่างมาตรา ๗

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

(๖) ร่างมาตรา ๘

นายชววิทย์ พิทักษ์พรพัสลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุมสรุปได้ว่า การที่คณะกรรมการเพิ่ม “รายได้อื่น” เข้ามาเป็นรายได้ของสภาการสัตวบาลนั้น สภาการสัตวบาลสามารถจัดให้เกษตรกรมีรายได้ในทางอื่นได้ เช่น การจัดตลาดนัดโคกระบือ อันจะเป็นประโยชน์กับเกษตรกรเป็นอย่างมาก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๗) ร่างมาตรา ๙

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้สงวนคำแปรญัตติ ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตติได้เสนอขอให้ตัดร่างมาตรา ๙ ออกทั้งมาตรา เนื่องจากการที่กำหนดให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาการสัตวบาลเป็นบทบัญญัติที่ล้าสมัย ซึ่งสภานายกพิเศษจะเข้าประชุมหรือไม่ก็ได้ ดังปรากฏตามร่างมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ ร่างมาตรา ๒๘ ยังกำหนดให้มติของที่ประชุมคณะกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

- ตำแหน่งสภานายกพิเศษเป็นตำแหน่งที่กำหนดไว้ในกฎหมายวิชาชีพต่าง ๆ โดยทั่วไปในลักษณะเดียวกันทุกฉบับ การบัญญัติเช่นนี้เนื่องจากรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามกฎหมาย ที่ต้องเป็นผู้บังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวกับสภานายกพิเศษ จะมีเพียงที่กำหนดไว้ตามร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘ เท่านั้น ซึ่งเป็นในส่วนของกรณีวินิจฉัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพและการพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตอันเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของสมาชิกและประชาชน ทั้งนี้ ตำแหน่งสภานายกพิเศษจะแตกต่างจากตำแหน่งนายกสภาการสัตวบาลที่มาจากการเลือกตั้งของกรรมการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ โดยเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

(๘) ร่างมาตรา ๑๐

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๙) ร่างมาตรา ๑๒

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๐) ร่างมาตรา ๑๕

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ตามร่างมาตรา ๑๕ (๒) คณะกรรมาธิการได้ตัดกรรมการที่เป็นผู้แทนของหน่วยงานราชการออกจำนวน ๔ หน่วยงาน ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เนื่องจากไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการผู้แทนของกระทรวงดังกล่าวเข้ามาเป็นคณะกรรมการ อย่างไรก็ตาม ในส่วนของผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ซึ่งยังอาจมีความจำเป็นในเรื่องการส่งออกผลผลิต เหตุใดคณะกรรมาธิการจึงตัดกรรมการในส่วนของกระทรวงพาณิชย์ออก นอกจากนี้ การที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มกรรมการในส่วนของสถาบันการศึกษาใน (๓/๑) นั้น จะมีการได้มาซึ่งกรรมการในส่วนของสถาบันการศึกษาดังกล่าวอย่างไร เนื่องกรรมการในส่วนของสถาบันการศึกษาดังกล่าวมีที่มาจาก ๒ ส่วน กล่าวคือ ในส่วนของผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร หรือวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และในส่วนของที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพต่าง ๆ จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงประสงค์จะทราบเกี่ยวกับผู้แทนแห่งละ ๑ คนเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๒ คน นั้น จะมีการคัดเลือกอย่างไร

นายคารม พลพรกลาง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ตามร่างมาตรา ๑๕ (๒) ซึ่งคณะกรรมาธิการได้ตัดผู้แทนกระทรวงมหาดไทยออกนั้น ผู้อภิปรายไม่เห็นด้วย เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ต้องดูแลประชาชนในพื้นที่ เกษตรกรรายย่อยซึ่งอยู่ตามชนบท ย่อมต้องได้รับการดูแลจากกำนันและผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงการประสานงานจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ กับเกษตรกรในพื้นที่ ดังนั้น จึงไม่ควรตัดผู้แทนกระทรวงมหาดไทยออกจากคณะกรรมการสภาการสัตวบาล นอกจากนี้ ในส่วนของ (๓/๑) ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นนั้น รวมถึงสถาบันวิทยาลัยการอาชีพ ซึ่งกระจายอยู่ในหลายจังหวัดหรือไม่

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ตัดผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ออก เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์มีส่วนสำคัญในการที่จะกำหนดราคาเนื้อสัตว์ซึ่งมาจากผลผลิตในการปศุสัตว์ของเกษตรกร รวมถึงการตัดผู้แทนกระทรวงมหาดไทยออกด้วย เนื่องจากผู้ใหญ่บ้าน กำนัน หรือนายอำเภอ มีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะออกอาชญาบัตรในการเชือดโค กระบือ สุกร แพะ และแกะ นอกจากนี้ ในส่วนของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรมก็มีส่วนสำคัญต่อการตั้งโรงงานซึ่งนำไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ต่อไป

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

- การแก้ไขของคณะกรรมการที่ตัดกรรมการที่เป็นผู้แทนของหน่วยงานราชการ ออกจำนวน ๔ หน่วยงาน ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เนื่องจากแม้ว่ากระทรวงพาณิชย์จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการค้า แต่ก็ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับสภาการสัตวบาลและหากประสงค์จะให้กระทรวงพาณิชย์ มามีบทบาทช่วยเหลือในเรื่องของการเจรจาการค้าระหว่างประเทศก็สามารถตั้งเป็นที่ปรึกษา คณะกรรมการได้ ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยนั้น ก็ได้มีความเกี่ยวข้องกับสภาวิชาชีพแต่อย่างใด นอกจากนี้ การเพิ่มความใน (๓/๑) ก็เพื่อส่งเสริมการศึกษาทั้งระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ซึ่งบุคคล ที่สำเร็จการศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ก็ต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลตามร่างมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ทั้งนี้ ในการคัดเลือกผู้แทนสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรและผู้แทนของวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีจะเป็นการเปิดกว้างให้มีผู้แทนของครูบาอาจารย์ผู้สอนมาร่วมเป็นกรรมการ โดยเลือก กันเองให้เหลือจำนวน ๒ คน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๑) ร่างมาตรา ๑๖

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๒) ร่างมาตรา ๑๗

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๓) ร่างมาตรา ๑๘

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๔) ร่างมาตรา ๑๙

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๕) ร่างมาตรา ๒๐

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๖) ร่างมาตรา ๒๑

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีการพ้นจากตำแหน่งผู้บริหารสถาบันนั้น หากเป็นการโยกย้ายสถาบัน จะเป็นเหตุทำให้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการสภาการสัตวบาล ซึ่งจะต้องมีการเลือกกรรมการใหม่หรือไม่

คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

- ในส่วนของผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรจะไม่มีภารกิจย้ายภูมิภาค และในส่วนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนั้น หากมีการโยกย้ายก็ไม่กระทบต่อการดำรงตำแหน่งกรรมการสภาการสัตวบาล ไม่ต้องมีการเลือกกรรมการใหม่

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๗) ร่างมาตรา ๒๒

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๘) ร่างมาตรา ๒๔

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๙) ร่างมาตรา ๒๙

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ในกรณีของเกษตรกรที่มีความชำนาญเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์แต่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านปศุสัตว์ จะเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เมื่อเกิดโรคระบาดนั้น จะมีความผิดตามกฎหมายฉบับนี้หรือไม่

คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

ในส่วนของผู้ที่มีความชำนาญเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์แต่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านปศุสัตว์ ก็สามารถเข้าไปอบรมและมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๐) ร่างมาตรา ๓๑

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๑) ร่างมาตรา ๓๕

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๒) ร่างมาตรา ๔๖

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๓) ร่างมาตรา ๔๗

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า คณะกรรมการมีการแก้ไขกำหนดเวลาในการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นของ คณะกรรมการสภาการสัตวบาลจาก “โดยไม่ชักช้า” เป็น “ภายใน ๙๐ วัน” นั้นมีผลอย่างไร หรือไม่ หากคณะกรรมการพิจารณาไม่เสร็จตามกำหนดระยะเวลา ซึ่งคำว่า “โดยไม่ชักช้า” จะมีความยืดหยุ่น มากกว่า นอกจากนี้ ตามวรรคสอง เมื่อคณะกรรมการให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน เพิ่มเติม นั้น จะอยู่ภายใต้กำหนดเวลาภายใน ๓๐ วัน ตามความในร่างมาตรา ๔๖ หรือไม่

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

- เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว จะเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วัน เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและ ความเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนก็ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน และหากคณะกรรมการ ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม คณะอนุกรรมการสอบสวนก็ต้องทำการสอบสวน ให้เสร็จสิ้นและเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วัน ตามร่างมาตรา ๔๖

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๔) ร่างมาตรา ๕๕

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๕) ร่างมาตรา ๕๙

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการ

(๒๖) ร่างมาตรา ๖๑

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๗) ร่างมาตรา ๖๒

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๘) ร่างมาตรา ๖๓

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๙) ร่างมาตรา ๖๔

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๕. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบรรจุระเบียบวาระ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/588411>

๖. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕
ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓
พฤศจิกายน ๒๕๖๔

http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10060&mid=4345

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม^๓

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๙๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี และงดออกเสียง ๑ เสียง

๔. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติคำปรารภ และพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ควรทราบและปฏิบัติไว้ท้ายรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญมีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ต้องไม่กระทบหรือเป็นการควบคุมสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญโดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๙๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี และงดออกเสียง ๑ เสียง ดังนี้

๗. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10063&mid=4345

๘. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
https://www.senate.go.th/document/Lawdraft/Ext5/5199_0001.PDF

^๓ สามารถสืบค้นบันทึกการออกเสียงลงคะแนนผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> และร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา <https://www.senate.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๗ ถึง ๘ ในหน้าที่ ๒๓

๕. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

๑. ตามร่างมาตรา ๑๐ การจัดให้มีสำนักงานสภาการสัตว์บาลนั้น ในพื้นที่ห่างไกล หากมีการจัดตั้งสำนักงานสภาการสัตว์บาลสาขาขึ้น ก็อาจมีประโยชน์ต่อเกษตรกรในพื้นที่ ดังนั้น จึงสมควรบัญญัติให้มีสำนักงานสาขาได้ตามความจำเป็น

๒. ตามร่างมาตรา ๔๗ วรรคสอง กรณีคณะกรรมการให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดนั้น ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่า ระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการจะต้องพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความเห็นภายใน ๙๐ วัน ตามวรรคหนึ่งนั้น รวมถึงระยะเวลาที่กำหนดให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามวรรคสองด้วยหรือไม่

๓. ตามร่างมาตรา ๔๖ และร่างมาตรา ๔๗ หากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสอบสวนพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลา จะมีผลอย่างไร หรือไม่

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ดำเนินการจัดประชุมรับฟังและแสดงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ เสร็จสิ้นวาระที่ ๓ แล้ว จากหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยสรุปการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้^๑

๑.๑ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.dld.go.th

๒) รับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น

๑.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.dld.go.th ในระหว่างวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

๒) รับฟังความคิดเห็นจากการประชุมรับฟังและแสดงความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องเจ้าพระยา บอลรูม โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

๑.๓ พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.dld.go.th เป็นการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงประชาชนทั่วไป โดยมีเข้าดูทั้งหมด ๗,๒๑๘ ครั้ง

๒) การรับฟังความคิดเห็นโดยการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ โดยเป็นการรับฟังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สถาบันการศึกษา จำนวน ๑๒๐ คน

^๑ ศึกษาเพิ่มเติมได้จาก <https://dld.go.th/th/images/stories/law/draft/25621125.pdf>

๑.๔ ประเด็นความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตามร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ ทั้ง ๓ วาระแล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ โดยส่วนใหญ่ (ทางเว็บไซต์ www.dld.go.th ร้อยละ ๑๐๐ ประชุมรับฟังความคิดเห็น ร้อยละ ๙๙) เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. เพราะเมื่อมีกฎหมายนี้จะทำให้การประกอบอาชีพการสัตวบาล มีมาตรฐาน มีการควบคุม กำกับดูแลเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศ

๑) ร่างมาตรา ๓ (บทนิยาม)

๑. บทนิยาม คำว่า “วิชาชีพการสัตวบาล”

สำนักงานสัตวแพทยสภา เห็นควรแก้ไขเป็น “...การจัดการอาหารสัตว์เลี้ยง แต่ไม่รวมโภชนศาสตร์และโภชนบำบัด...” เนื่องจากการจัดการอาหารสัตว์ตามช่วงวัยต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์และโภชนบำบัดที่ไม่ถูกต้อง สามารถทำให้สัตว์เกิดโรคได้ เป็นการจัดการเพื่อป้องกันโรคตามความหมายในพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. บทนิยาม คำว่า “สัตว์เลี้ยง”

สำนักงานสัตวแพทยสภา เห็นควรแก้ไขเป็น “...ความพึงพอใจของมนุษย์ โดยไม่รวมสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อน (companion animals)...” เนื่องจากการเรียนในหลักสูตรสัตวบาล ไม่มีวิชาหลักที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อน หลักสูตรจากบางสถาบันอาจมีสอน แต่เป็นเพียงวิชาเลือก ทำให้มีความรู้ไม่เพียงพอหลังจากจบการศึกษา แล้วจะไปประกอบวิชาชีพในด้านสัตว์เลี้ยงเป็นเพื่อน ซึ่งทำให้ส่งผลต่อประโยชน์ของประชาชน

๒) ร่างมาตรา ๑๔ (๓) (๔)

นายสุพจน์ ศรีสร้อย สมาคมอนุรักษ์และพัฒนาควายไทย มีข้อสังเกตว่า สถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนสัตวบาลหรือสัตวศาสตร์ มีมากกว่า ๑๐๐ สถาบัน และสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ ก็มีจำนวนมาก แต่กลับกำหนดให้มีสัดส่วนกรรมการจาก ๒ หน่วยงานเพียงหน่วยงานละ ๒ คน

๓) ร่างมาตรา ๑๖

ดร.สุนทรภรณ์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต สมาคมโคเนื้อ/เกษตรกร เห็นว่า การกำหนดให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับจากวันเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) และวันเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๕) แล้วเสร็จ เพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาการสัตวบาล อุปนายกสภาการสัตวบาล คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาการสัตวบาล คนที่สอง นั้นเป็นการกำหนดระยะเวลาไว้นานจนเกินไป เมื่อพิจารณาถึงการที่มีคณะกรรมการในการเข้ามาบริหารสภาการสัตวบาล

๔) ร่างมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

รศ.ดร.สมเกียรติ ประสานพานิช ข้าราชการบำนาญ อดีตอาจารย์ภาควิชาสัตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เห็นว่า ปัจจุบันมีชาวต่างชาติเข้ามาประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์มากขึ้น เช่น การประกอบธุรกิจฟาร์มโคนม ชาวต่างชาติเหล่านั้นจำเป็นต้องขอใบประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือไม่หากกฎหมายฉบับนี้ จะเปิดกว้าง ควรกำหนดให้ชัดเจนในเรื่องของคุณสมบัติผู้ขอขึ้นทะเบียนและขอรับใบประกอบวิชาชีพด้วย

๕) ร่างมาตรา ๒๙ (๕)

ดร.แสนศักดิ์ นาคะวิสุทธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านส่งเสริมและพัฒนาสัตว์เล็ก กรมปศุสัตว์ เห็นว่า กรณีที่มีผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติที่มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาสอนตามสถาบันต่าง ๆ หรือ มาประกอบวิชาชีพการสัตวบาลในประเทศไทย แต่ประเทศของบุคคลเหล่านั้นไม่มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพ การสัตวบาล อาจส่งผลกระทบต่อความร่วมมือหรือการเปิดรับบุคคลที่มีความรู้ความสามารถที่จะเข้ามาถ่ายทอด ความรู้ให้แก่บุคลากรของประเทศไทย ดังนั้น จึงควรกำหนดข้อยกเว้นที่เปิดกว้างไว้

๒. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. มีดังนี้^๒

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

การผลิตสัตว์เป็นการผลิตอาหารโปรตีนจากสัตว์ซึ่งมีความสำคัญ สินค้าเนื้อ นม ไข่ ที่เป็นผลผลิตจากสัตว์ที่ถูกผลิตอย่างถูกต้องจะมีมาตรฐานสูงและมีความปลอดภัย ทำให้ประชาชน เกิดความเชื่อมั่นในการบริโภค รวมถึงการส่งออกเนื้อ นม ไข่ ซึ่งจัดเป็นรายได้ของประเทศจากการ ส่งออกที่นับได้ว่าจะจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อเศรษฐกิจของชาติ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

ประชาชนผู้บริโภคจะมีความเชื่อมั่นในกระบวนการผลิตสัตว์ ได้บริโภคเนื้อ นม ไข่ ที่มีความปลอดภัย มีมาตรฐาน ส่งผลดีด้านการส่งออก และผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ มีความเชื่อมั่น ต่อผู้ร่วมงานที่มีใบประกอบวิชาชีพสัตวบาลซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อกิจการปศุสัตว์ของ ประเทศ ประเทศชาติจะมีความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะความมั่นคงทางอาหารโปรตีนจากสัตว์ ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพสัตวบาล จะเป็นผู้ทำให้เกิดห่วงโซ่อาหารที่สมบูรณ์อันเป็นความมั่นคงทางอาหาร ของประเทศชาติอย่างยั่งยืน

- เชิงลบ

มีการควบคุมการประกอบวิชาชีพสัตวบาล

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ผู้จะประกอบวิชาชีพสัตวบาลในสถานที่เลี้ยงสัตว์เพื่อการจำหน่ายในรูปธุรกิจปศุสัตว์ จะต้องได้รับใบอนุญาต ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการขอขึ้นทะเบียน และรับใบประกอบวิชาชีพสัตวบาล จากสภาสัตวบาล

ด้านสังคม

- เชิงบวก

ผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์เพื่อการจำหน่ายในรูปธุรกิจปศุสัตว์ ต้องคำนึงถึงผู้ที่จะมา ประกอบวิชาชีพสัตวบาลว่า เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผู้ที่มี มาตรฐาน มีความรู้ความสามารถและมีจรรยาบรรณมากำกับดูแลการผลิต

^๒ วิเคราะห์ผลกระทบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวบาล พ.ศ. ข้อ ๒. ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว หน้า ๑-๒.

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการผลิตสัตว์ของประเทศ และได้บริโภคอาหารที่มีมาตรฐานและปลอดภัย เมื่อประเทศชาติมีความมั่นคงทางอาหาร ประชาชนจะมีอาหารที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย บริโภคอย่างไม่ขาดแคลน และมีราคาที่ยุติธรรม สังคมก็จะอยู่อย่างมีความสุข ประเทศชาติจะมีความก้าวหน้าพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ -ไม่มี-

๓. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากกฎหมายผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (www.dld.go.th)

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. แล้ว เห็นควรยืนยันตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๕. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. แล้ว เห็นว่า ได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.*

ความเป็นมา

การเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยในปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก โดยเฉพาะการเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภคเป็นที่ไว้วางใจจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานการบริโภคอาหารสูง ซึ่งต้องการอาหารที่มีคุณภาพดีและมีความปลอดภัย และเพื่อความยั่งยืนและมั่นคงของกิจการปศุสัตว์ของประเทศ จึงต้องมีการกำหนดมาตรการที่เชื่อถือได้ในการผลิตทุกขั้นตอน ดังนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพสัตวบาล^๑ หรือนักสัตวบาล (Animal Husbandry) ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่ดีมีความรับผิดชอบสูงและมีจรรยาบรรณในการทำงาน และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกันเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญด้านเศรษฐกิจ การกำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสัตวบาลมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการพัฒนาด้านการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น สมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย^๒ ได้นำเสนอแนวความคิดเพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสัตวบาล (ซึ่งต่อมาถูกเปลี่ยนชื่อเป็นวิชาชีพการสัตวบาล โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา) ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยทางด้านอาหารที่มาจากสัตว์ ความยั่งยืนในกิจการปศุสัตว์ และความมั่นคงในวิชาชีพสัตวบาล จากความร่วมมือร่วมใจของชาวสัตวบาลอย่างต่อเนื่อง จนถึงเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ คณะรัฐมนตรี มีมติอนุมัติในหลักการร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสัตวบาล พ.ศ. และให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

สำหรับการรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น กรมปศุสัตว์ในฐานะผู้เสนอกฎหมาย มีหน้าที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น โดยแบ่งการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็น ๒ ทางคือ รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ www.dld.go.th ระหว่างวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึง ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓ และรับฟังความคิดเห็น

* เรียบเรียงโดย นายทศวิมล เกียรติทัตต์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย

^๑ วิชาชีพสัตวบาล คือ ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาสัตวบาล สัตวศาสตร์ หรือชื่ออื่นที่มีหลักสูตรเช่นเดียวกัน มีการศึกษาค้นคว้า วิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตสัตว์ การจัดการ การปรับปรุงบำรุงพันธุ์สัตว์ เทคโนโลยีการขยายพันธุ์สัตว์ การกำเนิด การประกวดสัตว์ การจัดการด้านอาหารสัตว์ โภชนศาสตร์สัตว์ การจัดการผลิตผลและผลิตภัณฑ์สัตว์ รวมถึงการจัดการด้านต่าง ๆ ที่มีผลทำให้สัตว์สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อให้ได้ผลิตผลที่มีคุณภาพ ปราศจากสารปนเปื้อนและเชื้อโรค มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยของประชาชน สัตวบาลจะไม่ทำการรักษาพยาบาลหรือการอภิบาลสัตว์ป่วย แต่จะใช้วิธีกำจัดสัตว์ป่วยออกจากฝูงตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ (Animal Welfare) และหลักการสุขาภิบาล

ดังนั้น สัตวบาล จึงมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตสัตว์ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สวัสดิภาพสัตว์ สุขศาสตร์และการสุขาภิบาลสัตว์ การดูแลสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการด้านการค้าสัตว์ และผลิตผลจากสัตว์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำงานในแนวทางการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อกัน

^๒ สมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ก่อตั้งมาเป็นเวลา ๔๔ ปี มีสมาชิกประมาณ ๓,๕๐๐ คน และปัจจุบันมีบุคลากรที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและต่ำกว่าปริญญาตรี ด้านสัตวบาล จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ ๑๐๗ แห่ง ปีละไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ คน

โดยการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ก กรุงเทพฯ โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน และกรมปศุสัตว์ได้ทำรายงานส่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓

จากนั้น เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ ได้เชิญผู้ที่มีความเห็นต่าง ประกอบด้วย ตัวแทนกรมปศุสัตว์ สมาคมสัตว์บาลแห่งประเทศไทยฯ และสัตวแพทย์สภามาชี้แจงเหตุผลส่วนตน ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๐ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้คงข้อความในร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล ฉบับที่ใช้รับฟังความคิดเห็นไว้ตามร่างเดิม ไม่มีการแก้ไขยกเว้นมาตรา ๒๙ (๕) ให้ตัดข้อความ “ซึ่งมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลของต่างประเทศ” ออก เพราะประเทศเหล่านั้นอาจไม่มีการออกใบอนุญาตผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล โดยกระบวนการตรากฎหมายในลำดับต่อไป สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะส่งร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาลไปให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณารับรองและนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ โดยที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

เหตุผลความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากการสมควรที่จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ^๓

กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลขึ้น โดยมีสภาการสัตวบาลเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล เพื่อให้การประกอบวิชาชีพการสัตวบาลเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

^๓ ที่มา: ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (นายกรัฐมนตรี) วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑. กำหนดให้ “วิชาชีพการสัตวบาล” หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตสัตว์เลี้ยง การปรับปรุงและบำรุงพันธุ์สัตว์เลี้ยง การจัดการอาหารสัตว์เลี้ยง การจัดการสุขภาพสัตว์เลี้ยง ตลอดจนการจัดการการผลิตผลและผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยง ทั้งนี้ เพื่อให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ และให้ผลิตผลและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ แต่ไม่รวมถึงการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

๒. กำหนดให้มี “สภาการสัตวบาล” เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมและ กำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมความประพฤติและการดำเนินการของ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวบาล ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล โดยมีหน้าที่และอำนาจในการรับขึ้นทะเบียนและ ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสัตวบาลของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก และออกคำสั่งยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ว่ากล่าวตักเตือน ภาคทัณฑ์ พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอน ใบอนุญาต

๓. กำหนดให้สมาชิกสภาการสัตวบาลต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ มีความรู้ ในวิชาชีพการสัตวบาลโดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพ การสัตวบาล หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องจากสถาบันที่สภาการสัตวบาลรับรอง ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ซึ่งสมาชิก มีสิทธิและหน้าที่ในการเลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ ของสภาการสัตวบาล ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ทั้งนี้ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ ไม่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง หรือค่าใช้จ่ายโดยไม่มี เหตุอันสมควร

๔. กำหนดให้มีคณะกรรมการสภาการสัตวบาลโดยมีหน้าที่และอำนาจในการบริหาร กิจการสภาการสัตวบาลตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสภาการสัตวบาล แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อทำกิจการหรือ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสภาการสัตวบาล กำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานสาขาของสภาการสัตวบาลตามความจำเป็น ออกระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และแต่งตั้งถอดถอนที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ

๕. ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตน เป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสภาการสัตวบาล

๖. กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวบาลประเภท ก. และผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข. ซึ่งผู้มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนและ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต้องเป็นสมาชิกและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๖.๑ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ก. ต้องได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพ การสัตวบาลจากสถานศึกษาในประเทศไทยที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

หรือกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) รับรองและผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนด หรือได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพการสัตวบาลจากสถานศึกษาในต่างประเทศที่สภาการสัตวบาลรับรอง ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ตนได้รับปริญญาและผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนด เว้นแต่เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยอาจไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาก็ได้ แต่ต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนด

๖.๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข. ได้รับปริญญาสาขาอื่นที่มีใช้สาขาวิชาชีพการสัตวบาลจากสถานศึกษาที่ อว. หรือ ศธ. รับรอง และผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนด หรือได้รับวุฒิปริญญาตรีหรืออนุปริญญาตรีด้านการสัตวบาลขั้นพื้นฐานจากสถาบันที่สภาการสัตวบาลรับรอง และผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนด

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฯ^๔

๑. นักสัตวบาล ซึ่งเป็นผู้ถูกบังคับตามกฎหมายโดยตรง ที่ต้องห้ามมิให้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสภาการสัตวบาล เว้นแต่เป็นกรณีตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๒๙ และต้องถูกควบคุมให้ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้งเสียค่าธรรมเนียมในการขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต อันอาจเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล แต่โดยที่การจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวเป็นไปเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของผู้บริโภคในการบริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสุขภาพของประชาชน และเป็นการจัดระเบียบการประกอบวิชาชีพเพื่อทำให้การปฏิบัติงานของนักสัตวบาลทั่วประเทศกลายเป็นวิชาชีพที่มีมาตรฐานเดียวกัน โดยการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้นเพื่อกำหนดและควบคุมมาตรฐานการประกอบวิชาชีพและควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะมีผลเป็นการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้และมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลให้มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ กรณีจึงเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลอย่างเหมาะสม ตามความจำเป็นและได้สัดส่วนหรือมีความสมดุลระหว่างประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมที่จะได้รับกับสิทธิและเสรีภาพที่ผู้ถูกบังคับตามกฎหมายโดยตรงจะต้องสูญเสียไป รวมทั้งไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ

๒. การกำหนดให้ภาครัฐเข้ามากำกับดูแลภารกิจที่เอกชนดำเนินการในรูปแบบองค์กรวิชาชีพนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ความสามารถไม่ต่ำกว่าบุคลากรของภาคเอกชน เช่น ต้องผ่านการศึกษาหรือการอบรมในระดับที่มีการรับรองเช่นเดียวกับบุคลากรของภาคเอกชน ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและจัดหาเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวด้วย และเนื่องจากร่างมาตรา ๘ กำหนดให้สภาการสัตวบาลอาจมีรายได้จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งย่อมมีผลกระทบต่อการใช้จ่ายเงินจากงบประมาณ

^๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ., ข้อ ๔. การตรวจสอบความจำเป็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, หน้า ๑๐.

ของรัฐ จึงสมควรที่กรมปศุสัตว์จะพิจารณาถึงความคุ้มค่าจากการใช้จ่ายเงินงบประมาณเพื่อดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๓. การที่มีกฎหมายกำหนดมาตรฐานและจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล จะทำให้การปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลมีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงที่ผ่านการดูแลจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลมีคุณภาพและปลอดภัย รวมทั้งเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและผู้ประกอบการตั้งแต่ต้นทางการผลิต และสามารถนำผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงที่มีมาตรฐานนั้นแข่งขันกับผลิตภัณฑ์ของต่างประเทศได้ อันจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศ ส่วนผลในทางอ้อม คือ เมื่อผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงมีคุณภาพและปลอดภัยแล้ว ย่อมทำให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคมีสุขภาพดีขึ้น และช่วยลดงบประมาณของประเทศในการรักษาพยาบาลสุขภาพประชาชนได้จำนวนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การควบคุมดูแลในรูปแบบองค์กรวิชาชีพอาจเป็นการจำกัดจำนวนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ซึ่งจะถูกบังคับตามกฎหมาย ทำให้มีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการของการประกอบกิจการ ซึ่งส่งผลให้ค่าตอบแทนของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวสูงขึ้นและทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการในส่วนนี้เพิ่มขึ้น

๔. การที่สภาการสัตวบาลตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล นั้น ย่อมเกิดการควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ความสามารถด้านการสัตวบาลอันเป็นการป้องกันมิให้เกิดภัยหรือความเสียหายต่อสุขภาพของประชาชน

๕. เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกันซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า เศรษฐกิจ การศึกษา หรือการวิจัยทางวิชาการ

๖. เมื่อมีการควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลแล้ว ย่อมส่งผลให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภคจะได้บริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงที่มีมาตรฐานและปลอดภัยตั้งแต่ขั้นกระบวนการผลิต และยังส่งผลดีในด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากการที่กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงที่กระทำโดยนักสัตวบาลซึ่งมีความรู้โดยตรงและมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพจะได้รับความเชื่อถือและมีมาตรฐานสอดคล้องกับสากลที่มุ่งเน้นระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ซึ่งจำเป็นสำหรับการค้าระหว่างประเทศ และจะเป็นการเพิ่มรายได้จากการส่งออกของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

ข้อสังเกต

โดยที่กฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาลถือเป็นเรื่องสำคัญและเป็นเรื่องใหม่ที่มีความสำคัญต่อเกษตรกร จำต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนอย่างจริงจัง และในการทำหน้าที่สัตวบาลมีรายละเอียดที่ค่อนข้างซับซ้อน หากไม่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อาจส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการส่งออกไปยังต่างประเทศได้

นักสัตวบาลอุดมคติในยุคโลกาภิวัตน์*

บุคลากรด้านสัตวบาลมองนักสัตวบาลอุดมคติในยุคโลกาภิวัตน์ต้องตื่นตัว รู้ทันเทคโนโลยี เชื่อหากมีความมุ่งมั่นสามารถประสบความสำเร็จได้ทั้งในสายงานวิชาการ และนักบริหาร แต่ต้องรู้ลึก รู้จริง

ดร.วิบูลย์ ลากจตุพร ประธานบริหาร กลุ่มอินเทคค์ (INTEQC) กล่าวว่า การเรียนสัตวบาลวันนี้กับเมื่อก่อนมีความแตกต่างกันมาก เพราะวันนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์มีอะไรให้เลือกทำได้หลายอย่าง โลกเปิดกว้างมาก แต่เมื่อก่อนการเรียนรู้อส่วนใหญ่จะมาจากตำราและครูอาจารย์ เทียบไม่ได้กับตอนนี้ที่ทุกอย่างเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว ดังนั้น การเป็นนักสัตวบาลวันนี้กับเมื่อก่อนจึงมีความแตกต่างกันในแง่ของการเรียนรู้ แต่สิ่งที่เหมือนกันคือ ไม่ว่าจะเรียนรู้อย่างสมัยก่อนหรือการเรียนรู้อย่างสมัยนี้สุดท้ายแล้วต้องลงมือปฏิบัติถึงจะเกิดผลที่สำคัญจะต้องมีความตั้งใจที่จะทำและเลือกทำในสิ่งที่เราชอบชีวิตก็มีความสุข เช่น มีความตั้งใจว่าจะเน้นด้านสัตวบาลก็ให้เลือกเลยตั้งแต่เริ่ม เหมือนกับตัวผมเองสมัยเรียนมีความตั้งใจว่าจะเรียนสัตวบาล พอขึ้นปี ๒ ก็เลือกสัตวบาล พอเรียนไปรู้ว่า ๖๐-๗๐% ของต้นทุนการผลิตสัตว์เป็นเรื่องของอาหาร ก็มีความตั้งใจเน้นไปที่นิวทริชั่น (โภชนาการ) หนักๆ เพื่อที่จะจบออกไปเป็นเจ้าของกิจการผลิตอาหารสัตว์แม้วันนี้อาหารสัตว์ของบริษัทจะเน้นอาหารกึ่ง อาหารปลา แต่ความรู้ที่เรียนมาก็ทำให้กิจการประสบความสำเร็จ วันนี้อาหารกึ่งอยู่อันดับ ๒ และอาหารปลาอยู่อันดับ ๓ ของประเทศ

“ยุคนี้เป็นยุคไอที ทุกอย่างดูเหมือนง่ายไปหมด ทำอะไรไม่ได้ก็ป้อนข้อมูลลงไปประมวลผลออกมาเสร็จสรรพ คิดอะไรไม่ออกก็อปปี้ แต่การอปปี้อย่างเดียวไม่ได้ ต้องพัฒนาด้วย ประยุกต์ใช้ให้เกิดผล เช่น สูตรอาหารวันนี้เป็นเรื่องง่าย ๆ คอมพิวเตอร์ทำให้หมด ดังนั้น สิ่งที่ต้องการฝากไว้ให้กับสัตวบาลรุ่นใหม่ ๆ คือ นักสัตวบาลที่ดีต้องตั้งใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ตลอดเวลา ต้องมีทั้งวิชาการและการปฏิบัติด้วย จึงจะสำเร็จ ในหน้าที่การงาน และเป็นที่ต้องการขององค์กรต่าง ๆ ที่สำคัญต้องไม่เปลี่ยนงานบ่อยเพราะจะทำให้เราต้องเริ่มใหม่อยู่เรื่อย ๆ เหนือสิ่งอื่นใดต้องมีความซื่อสัตย์เพราะทุกองค์กรต้องการคนซื่อสัตย์มากกว่าคนเก่ง”

คุณเนก บุญหนุน รองกรรมการผู้จัดการบริหาร บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า วันนี้ต้องภูมิใจว่านักสัตวบาล คือ ผู้ที่ผลิตอาหารเลี้ยงคนทั่วโลก แต่การจะเป็นนักสัตวบาลที่ดีนั้นต้องตัดสินใจว่าจะจะเป็นนักสัตวบาลสายวิชาการหรือสายธุรกิจ ถ้าเป็นสายวิชาการต้องเรียนให้ลึก ๆ เน้นค้นคว้าวิจัย เพื่อนำไปพัฒนาไปสู่ภาคปฏิบัติ แต่ถ้าเลือกสายธุรกิจก็ต้องตั้งใจทำให้เต็มที่ ถ้าจะให้ใหญ่ให้ดีมีความมั่นคงต้องทำครบวงจร เพื่อควบคุมต้นทุนการผลิตที่สำคัญต้องทำให้มีคุณภาพ เพราะสิ่งที่ทำเป็นเรื่องของอาหารมนุษย์เช่นเดียวกับที่ซีพีทำอยู่ในขณะนี้

* เสวนาพิเศษ เรื่อง “นักสัตวบาลอุดมคติ ในยุคโลกาภิวัตน์” ณ อาคารสารนิเทศ ๕๐ ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ ในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ,สมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย, วารสารสัตวบาล ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๑๐๗ ประจำเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๗, น. ๑๒ - ๑๖. (QR Code หน้า - ๑๓ -)

สิ่งที่สำคัญอีกข้อ คือ ถ้าเราจะทำงานไม่ว่าจะในประเทศหรือต่างประเทศสิ่งที่จะต้องเรียนรู้เบื้องต้นเลยก็คือ "ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมและศาสนา ตลอดจนกฎระเบียบและการเมืองการปกครองของประเทศนั้น ๆ ถ้าไม่มีความรู้ความเข้าใจจะอยู่ประเทศนั้นไม่ได้ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่สำคัญมาก สำหรับนักสัตวบาลทุกคนจะต้องรับรู้เรื่องนี้ นอกจากนี้ เรื่องของการสื่อสารคมนาคมก็เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ เพราะยุคนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่ทุกอย่างทุกเรื่องข้อมูลต่าง ๆ จะถูกส่งต่ออย่างรวดเร็ว การมีข้อมูลที่ดี ข้อมูลที่สำคัญเป็นเรื่องใหญ่ เพราะจะช่วยให้การแข่งขันง่ายขึ้น ที่สำคัญการรับรู้จากประเทศที่พัฒนาแล้วจะทำให้ นักสัตวบาลมีความได้เปรียบ

“วันนี้ต้องภูมิใจว่าการเรียนสัตวบาลสามารถประกอบอาชีพหรือมีความสามารถในการทำงานได้หลายหน้าที่ เป็นได้หมดทั้งนักวิชาการ นักบริหาร เพราะเป็นอาชีพที่ต้องรับผิดชอบตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ดังนั้น อาชีพสัตวบาลจะไม่สูญหายไปไหน เพราะเป็นคนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับอาหารมนุษย์ เพียงแต่ต้องเรียนรู้และตั้งมั่นที่จะทำเช่นเดียวกับที่ผมเลือกทำงานกับซีพีเพราะมองเห็นโอกาสตรงนี้เป็นบริษัทที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล คนเรียนจบก็เลือกทำงานกับซีพีเลย ซึ่งตอนนั้นสิ่งที่เห็นชัดเจนคือเป็นบริษัทเดียวที่ส่งออกจึงมองเห็นโอกาสที่จะเติบโต และวันนี้ก็กล้าพูดได้เลยว่าตลอดชีวิตการทำงานได้ใช้ความรู้ความสามารถจากวิชาสัตวบาลมาโดยตลอด

อย่างไรก็ตาม อยากจะฝากข้อคิดเห็นสำหรับการเรียนการสอนสัตวบาลในปัจจุบัน มองว่ายังขาดการเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ทั้งในด้านของบุคลากรและหลักสูตรการศึกษา หากจะทำให้สัตวบาลเป็นสัตวบาลในอุดมคติก็คือ มหาวิทยาลัยต้องสนับสนุนและมีการเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศทั้งประเทศที่เจริญแล้วและประเทศกำลังพัฒนา ยิ่งประเทศเพื่อนบ้านไทยควรจะมีการเชื่อมโยงหรือติดต่อกัน เช่น ให้ทุกสถาบันการศึกษาส่งอาจารย์และนักศึกษาแลกเปลี่ยนกัน คิดว่าน่าจะทำให้การเรียนสัตวบาลมีการพัฒนาและได้บุคลากรที่มีคุณภาพทันยุคทันสมัย”

คุณสารกิจ ถวิลประวัตติ ผู้เชี่ยวชาญด้าน โคเนื้อ-โคนม มองสัตวบาลโดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ภาคราชการและภาคเอกชน ในภาคเอกชน มองว่า วันนี้ไทยยังเหนือกว่าทุกประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น เรื่องของวัว ทั้งวัวเนื้อและวัวนม ในประเทศลาวถือว่ายังไม่พัฒนา แต่เริ่มขยับบ้างแล้ว คือมีความกระตือรือร้นมากขึ้นในการที่จะพัฒนาให้ดีขึ้น ประเทศกัมพูชาตื่นตัวแล้วเหมือนกัน แต่ก็ยังอีกยาวไกลกว่าจะพัฒนาได้เท่ากับประเทศไทย แต่เวียดนามน่ากลัว เพราะวันนี้มีการลงทุนอย่างจริงจัง โดยเฉพาะโคนมไปไกลมาก อย่างเช่น เวียดนามตอนใต้ นครโฮจิมินห์มีการเลี้ยงกันมากถึง ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ ตัว ส่วนใหญ่เป็นรัฐบาลมีการขยายการลงทุนตลอด มีการทำงานในลักษณะสากล มีที่ปรึกษาจากต่างประเทศ ส่วนทางภาคเหนือมีการนำเข้าวัวนมจากต่างประเทศ เช่น วัวจากประเทศสวีตเซอร์แลนด์ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ตัว เข้ามาเลี้ยง มีที่ปรึกษาจากประเทศอิสราเอล จึงคิดว่าอนาคตน่าจะเป็นคู่แข่งไทย เช่นเดียวกับวัวเนื้อที่มีโครงการขยายการเลี้ยงนับแสนตัวไปยังลาว กัมพูชา ส่วนพม่ามาเลเซีย อินโดนีเซียจะเป็นโคเนื้อ แต่ยังสู้ไทยไม่ได้ สิงคโปร์ บรูไนไม่มีการเลี้ยง แต่อย่างไรก็ตามในหลายชาติ โดยเฉพาะเวียดนามมาเลเซีย ยังคงต้องการวัวจากไทย เพราะมองว่าวัวที่นี้มีการปรับตัวแล้ว เมื่อนำไปพัฒนาต่อน่าจะไม่มีปัญหา ดังนั้น ในภาคเอกชนจะต้องรีบปรับตัวเพราะประเทศเหล่านี้ขยับแล้ว ดังนั้น สัตวบาลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจทั้งเรื่องของอาหาร การจัดการ การบริหาร โดยเฉพาะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องรู้คือ การออกแบบโรงเรือน การออกแบบฟาร์ม เครื่องจักรกล แต่ที่จะขาดไม่ได้เลยก็คือ เรื่องของภาษา

ขณะที่ภาครัฐมองว่าย่างขาวิชาการ นักวิชาการสัตวบาล (วิจัยและพัฒนา) ควรจะต้องมีความรู้ อย่างลึกซึ้ง แม้จะเรียนมาก็จริง แต่วันนี้ข้อมูลข่าวสารเร็วมาก ทำให้หลายคนไม่ทัน สิ่งที่ยากฝากไว้ ก็คือ เรื่องของภาคการผลิต อนาคตอาหารสุขภาพจะมีความต้องการมากขึ้น แม้อัตราจะแคบแต่ มูลค่าสูง นอกจากนี้ อาหารที่ผลิตแบบอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวันนี้มีผู้บริโภคบางกลุ่มให้ความสำคัญ

คุณศิริพงษ์ พิพัฒน์สถานวงศ์ ผู้บริหารงานกิจการฟาร์มไก่ไข่ ให้ความเห็นในเรื่องของ เทคโนโลยี โดยกล่าวว่าทุกวันนี้ต้องยอมรับว่าโลกเราแคบลงเพราะเป็นยุคโลกาภิวัตน์ สาเหตุก็เพราะ เทคโนโลยีที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โทรศัพท์มือถือกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์จะขาดไม่ได้แล้ว ต้องพกติดตัวตลอดและถ้าไม่มีจะรู้สึกลำบาก เพราะฉะนั้นเมื่อมีข้อมูลข่าวสารอะไรก็จะรับรู้กัน ได้ อย่างรวดเร็ว

ข้อมูลข่าวสารจะได้มาจากไหนบ้าง โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวเรา อันดับแรก ต้องมีพันธมิตรก่อนและต้องเป็นพันธมิตรที่ดีจึงจะอยู่ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นพันธมิตรในประเทศเท่านั้น พันมิตรต่างประเทศก็มีได้เพราะข้อมูลข่าวสารที่ดีต้องมาจากหลาย ๆ ส่วน หลาย ๆ ด้าน จึงจะทำให้ ข้อมูลข่าวสารนั้นมีความน่าเชื่อถือ เช่นเดียวกับสัตวบาลต้องเรียนรู้ ต้องตามให้ทัน นั่นคือ การมีและใช้ เทคโนโลยีให้เป็น เช่น อินเทอร์เน็ต จะต้องมีและใช้ให้เป็นเพื่อติดตามข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี บางตัว เมื่อเรียนรู้แล้วสามารถนำมาใช้ในกิจการหรืองานที่เกี่ยวข้อง อย่างเรื่องของการเลี้ยงไก่ในวันนี้ ก็ไม่ต้องเข้าไปในเล้า อยู่ข้างนอกหรือในห้องควบคุมก็สามารถเลี้ยงไก่ได้แล้ว ทั้งหมดที่กล่าวมาคือ สิ่ง ที่ สำคัญและจำเป็นมากในปัจจุบัน ดังนั้น สัตวบาลทุกคนต้องพร้อมที่จะเรียนรู้และต้องทำให้เร็ว ก็อุปปี ให้เป็นแล้วนำมาประยุกต์ใช้ไม่ต้องคิดอะไรมาก ใช้ภูมิปัญญาให้เข้ากับงานของเรา ขอเพียงให้มีความตั้งใจ มีความมุ่งมั่น ถ้าคิดว่าย่างไม่มากก็ให้ศึกษาต่อ เพราะทุกคนสามารถเป็นสัตวบาลที่ดีได้ ขอเพียงมีองค์ประกอบ ๔ อย่าง คือ การสื่อสาร พันมิตร และมีเทคโนโลยี การคมนาคม โดยเฉพาะ สัตวบาลรุ่นใหม่ต้องตามให้ทันและจำไว้ว่า “คนที่ไม่มี ความมั่นใจ จะไม่มีวันสร้างเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่ได้”

คุณลักษณะ วจนนวนัช สมาชิกวุฒิสภา อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวว่า ในประเทศกำลังพัฒนาผลผลิตส่วนใหญ่มาจากระบบการเกษตรรายย่อยที่เลี้ยงสัตว์ผสมผสาน กับการเพาะปลูกพืช ยกเว้นไข่ที่ส่วนใหญ่มาจากระบบการผลิตเชิงพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม การศึกษาด้านสัตวศาสตร์มักเน้นเรื่องการเลี้ยงสัตว์เชิงพาณิชย์มากกว่าการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรรายย่อย ปัญหานี้ทำให้ขาดการค้นคว้าวิจัย และการพัฒนาปศุสัตว์ในฟาร์มแบบผสมผสานของเกษตรกรขนาดเล็ก ซึ่งมีฐานะยากจน

ส่วนสัตวบาลในประเทศไทยตั้งแต่อดีตมาถึงปัจจุบันมีข้อบกพร่องในหน้าที่หลายอย่างดังที่ อาจารย์จรัส จินตลักษณ์ ศึกษาไว้ว่า ขาดความสนใจต่อเกษตรกร เน้นการศึกษาทางวิชาการ เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการทอดทิ้งภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย ชอบ “เล่นของแปลก-ใหม่-ใหญ่-ดัง” แต่ลืมปัญหาของชาวบ้านที่เผชิญอยู่ทุก ๆ วัน ไม่สนใจศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการเลี้ยงสัตว์ของ ระบบการเกษตรรายย่อย ขาดความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทยทำให้ขาดการพัฒนาภูมิปัญญาไทย ขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการโดยเฉพาะเรื่องการจัดการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน ขาดความรู้เรื่องการตลาดและเศรษฐกิจการผลิตตลอดจนตลาดการค้าปศุสัตว์

ในระดับนานาชาติ ทำให้รู้แต่วิชาการแต่ขาดความคิดคำนึงเรื่องการค้าขายผลผลิต ขาดความรู้เรื่องนโยบายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

ดังนั้น สิ่งที่สำคัญในอนาคตควรให้ความสนใจคือ เรื่องการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน ระบบการเกษตรแบบผสมผสานของเกษตรกรรายย่อย การอนุรักษ์สัตว์พื้นเมืองที่อยู่ในระบบการปศุสัตว์แบบผสมผสาน การแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการปศุสัตว์ที่ยั่งยืน การบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์ เช่น โรงงานอาหารสัตว์ โรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์ต่าง ๆ ประเด็นเชิงนโยบาย กฎหมาย และการตลาดปศุสัตว์ทั้งในและต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ในบริบทของ ๓.ก.ส. ระบบการผลิตปศุสัตว์ที่เป็นเป้าประสงค์ในระบบการปศุสัตว์ที่ยั่งยืนเพื่อเกษตรกรรายย่อย คุณสมบัติของนักสัตวบาลที่พึงประสงค์ที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านการปศุสัตว์ในอนาคต ดังนี้ คือ สัตวบาลควรต้องมีการศึกษาเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยอย่างลึกซึ้งเพิ่มเติม มีการวิจัยเพื่อการพัฒนาเชิงอนุรักษ์ปศุสัตว์พันธุ์พื้นเมืองของไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างเอกลักษณ์ความเป็นไทย ให้มุ่งเน้นเกษตรกรที่อยู่ในระบบการเกษตรรายย่อย โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อการปศุสัตว์ที่ยั่งยืน

พัฒนาความรู้ด้านการวิเคราะห์ต้นทุน การบริหารจัดการ และการตลาดสินค้าเกษตร การค้าปศุสัตว์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์ การบริหารจัดการโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์ต่าง ๆ และเศรษฐกิจระดับชุมชนนานาชาติ เพื่อให้สัตวบาลเข้าใจในห่วงโซ่มูลค่าของการผลิตสินค้าเกษตร ตลอดจนกฎระเบียบทั้งภายใน/นอกประเทศที่เกี่ยวข้อง พัฒนาความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สัตวบาลเกิดความตระหนัก และมีการบริหารจัดการเชิงป้องกันในการปศุสัตว์ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนใกล้เคียงเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน

“หลักสูตรการศึกษาก็เช่นกันมองว่า มหาวิทยาลัยควรที่จะจัดให้แก่นักศึกษา นอกจากวิชาพื้นฐานที่ครบถ้วนแล้ว ควรที่จะต้องมีการฝึกงานภาคบังคับมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับชุมชน และสุดท้ายคือจะต้องร่วมเรียนรู้กับภาคเอกชน”

วารสารสัตวบาล ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๑๐๗ ประจำเดือน กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๕๗

สัตวแพทย์-สัตวบาล หน้าที่ที่แตกต่างต่อการพัฒนาปศุสัตว์ไทย - ปศุศาสตร์ นิวัส*

“การเลี้ยงสัตว์” จำเป็นต้องมีผู้ดูแลจัดการและการบำรุงรักษาประกอบกันไป เพื่อให้สัตว์มีการเจริญเติบโตอย่างถูกต้อง มีความสมบูรณ์แข็งแรงและให้ผลิตผลที่ดี ดังนั้นกิจการปศุสัตว์จึงมีวิชาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรง ๒ วิชาชีพ ได้แก่ วิชาชีพการสัตวแพทย์และวิชาชีพสัตวบาล ซึ่งทั้งสองวิชาชีพนี้มีความสำคัญอย่างมากต่อปศุสัตว์ไทย และต่างก็มีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานเฉพาะส่วนของตน เพราะทั้งสองวิชาชีพนี้มีพื้นฐานทางการศึกษา การอบรม และความรับผิดชอบต่อหน้าที่แตกต่างกัน

วิชาชีพการสัตวแพทย์ คือ ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาสัตวแพทย์ มีการศึกษาค้นคว้า และวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวกับสุขภาพสัตว์ การวินิจฉัยโรค การป้องกันและรักษาโรคสัตว์ การป้องกันโรคระบาดและโรคสู่คน การใช้ยาและวัคซีนสำหรับสัตว์ และการอภิบาลสัตว์ป่วย

ดังนั้น สัตวแพทย์ จึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจรักษาสัตว์ การป้องกันโรคระบาดสัตว์และโรคสู่คน การกำกับดูแลด้านสุขภาพและสุขาภิบาลสัตว์ ความปลอดภัยด้านอาหารที่มีต้นเหตุหรือต้นกำเนิดมาจากสัตว์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการปฏิบัติงานในรูปแบบการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับของหน่วยงานราชการ

วิชาชีพสัตวบาล คือ ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาวิชาสัตวบาล สัตวศาสตร์ หรือชื่ออื่นที่มีหลักสูตรเช่นเดียวกัน มีการศึกษาค้นคว้า วิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตสัตว์ การจัดการ การปรับปรุงบำรุงพันธุ์สัตว์ เทคโนโลยีการขยายพันธุ์สัตว์ การกำเนิด การประกวดสัตว์ การจัดการด้านอาหารสัตว์ โภชนศาสตร์สัตว์ การจัดการผลิตผลและผลิตภัณฑ์สัตว์ รวมถึงการจัดการด้านต่างๆ ที่มีผลทำให้สัตว์สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อให้ได้ผลิตผลที่มีคุณภาพ ปราศจากสารปนเปื้อนและเชื้อโรค มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ

ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศและการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยของประชาชน สัตวบาลจะไม่ทำการรักษาพยาบาลหรือการอภิบาลสัตว์ป่วย แต่จะใช้วิธีกำจัดสัตว์ป่วยออกจากฝูงตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ (Animal Welfare) และหลักการสุขาภิบาล

ดังนั้น สัตวบาล จึงมีหน้าที่ในการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตสัตว์ให้เป็นไปตามหลักวิชาการ สวัสดิภาพสัตว์ สุขศาสตร์และการสุขาภิบาลสัตว์ การดูแลสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการด้านการค้าสัตว์ และผลิตผลจากสัตว์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการทำงานในแนวทางการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อกัน

เห็นได้ว่าวิชาชีพการสัตวแพทย์และวิชาชีพสัตวบาล มีความแตกต่างกันทั้งด้านหลักสูตรการศึกษา และความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองวิชาชีพนี้ต่างก็มีความสำคัญต่อกิจการปศุสัตว์ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน มีลักษณะการทำงานที่เกื้อหนุนต่อกันแต่ไม่อาจทำงานแทนกันได้

* ที่มา : <http://pasusart.com>

นักสัตวบาล*

ผู้ทำงานวิจัยและปรับปรุงวิธีการทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการผสมพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงดูและจัดการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงโรงเรือน สุขาภิบาล อุปกรณ์ การป้องกันและควบคุมโรคสัตว์ และพาราซิต

ลักษณะงานที่ทำ

๑. ทำการวิจัยและปรับปรุงวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการผสมพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงดู และการจัดการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง เช่น โคเนื้อ โคนม สัตว์ปีก สุกร ม้า แกะ กวาง ฯลฯ รวมทั้งการให้อาหารสัตว์

๒. ทำการทดลองผลของการให้อาหารต่างชนิดกัน สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ในการผลิตนมไข่ หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ พันธุศาสตร์ วิธีการฆ่าสัตว์ประเภทที่ให้น้ำ การเตรียมและการเก็บผลิตภัณฑ์ และทำงานเกี่ยวกับการจัดการสัตว์เลี้ยง

๓. วิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง พร้อมทำรายงานประกอบ

๔. ปรับปรุงโรงเรือนของสัตว์ สุขาภิบาล อุปกรณ์เครื่องใช้ วิธีป้องกันและควบคุมโรคสัตว์ และตัวพาราซิต

๕. ศึกษา และปรับปรุงเทคนิคการผสมพันธุ์สัตว์ต่าง ๆ

สภาพการจ้างงาน

ผู้ปฏิบัติอาชีพนี้ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์การเกษตร สาขาสัตวบาล หรือสาขาสัตวศาสตร์ สามารถปฏิบัติงานในภาครัฐ อาทิ กรมปศุสัตว์ สถาบันวิจัยทางการเกษตร วิทยาลัยเกษตรกรรม เป็นต้น จะได้รับเงินเดือนตามวุฒิการศึกษา ได้รับสวัสดิการ ค่ารักษาพยาบาล และเบี้ยเลี้ยงตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้ปฏิบัติงานอาชีพนี้ในภาคเอกชน ในส่วนของการรับจ้างในฟาร์ม บริษัทเอกชน เช่น บริษัทผลิตอาหารสัตว์ ผลิตเนื้อสัตว์ และผลิตสัตว์ จะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนที่ระดับเริ่มต้นการทำงาน และได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ค่ารักษาพยาบาล และโบนัส เป็นไปตามเงื่อนไขข้อตกลงกับผู้ว่าจ้าง

สภาพการทำงาน

จะต้องทำงานในสถานที่ทดลอง ที่เกี่ยวกับการผสมพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงดูและจัดการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง รวมทั้งอาหารสัตว์ โดยจะต้องจัดทำรายงานวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง การทำงานในบางครั้งอาจต้องเผชิญกับสภาพอากาศที่ร้อน และจะต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการวิจัย ในสถานที่ทดลอง นักสัตวบาล จึงต้องใช้ความระมัดระวังในการทำงาน และต้องมีความสุขุม รอบคอบ ใจเย็น

คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์การเกษตร สาขาสัตวบาล - หรือสาขาสัตวศาสตร์

- มีสุขภาพร่างกาย จิตใจ สมบูรณ์แข็งแรงควรมีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน อดทน ขยันเป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมและจริยธรรมรักและเมตตาต่อสัตว์

*ที่มา : https://www.mycareer-th.com/res_job_detail.php?id=73

- เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์โอกาสในการมีงานทำ การขยายกิจการทางด้านการเลี้ยงสัตว์ที่มีมากขึ้น ตลอดจนการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในประเทศ และประชากรโลก ทำให้แนวโน้มความต้องการอาหารมีมาก ตลาดแรงงานจึงยังมีความต้องการ ผู้ประกอบอาชีพนี้ มาทำการวิจัยและปรับปรุงที่เกี่ยวกับการผสมพันธุ์สัตว์ การเลี้ยงดู และการจัดการ เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพผู้ประกอบอาชีพนี้ ที่รับราชการจะได้เลื่อนตำแหน่งและ เงินเดือน ตามกฎระเบียบที่วางไว้ และผู้ประกอบอาชีพนี้ในภาคเอกชนที่มีความสามารถ มีประสบการณ์ ในการทำงานไม่น้อยกว่า ๕ ปี (ขึ้นอยู่กับสถานประกอบการ) จะได้เลื่อนขั้นเป็นผู้จัดการฟาร์ม

ตัวอย่างมหาวิทยาลัยและคณะที่เกี่ยวข้อง

๑. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาสัตววิทยา
๒. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาพืชไร่ พืชสวน ปฐพีศาสตร์ สัตวบาล ฯลฯ
๓. มหาวิทยาลัยทักษิณ คณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๔. มหาวิทยาลัยนครพนม คณะเกษตรและเทคโนโลยี สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๕. มหาวิทยาลัยพะเยา คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๖. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม คณะเทคโนโลยี สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๗. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๘. มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร
๙. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๐. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี คณะเกษตรศาสตร์ สาขาพืชไร่ พืชสวน และสัตวศาสตร์
๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน คณะเกษตรศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาสัตวศาสตร์
๑๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ แขนงวิชาสัตวศาสตร์
๒๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๐๖๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.

(๑)
ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 8949
วันที่ 5 8 พ.ย. 2564
เวลา 15.31 น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๒๐๖๑

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพระดับกลาง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพระ
ดับกลาง พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๖

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 555 64 วันที่ 6 / 11 / 64
เวลา 14.44 ส่ง ก.ค.ค.
สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๖ (๖) / ๕๕๖๔
วันที่ ๕ / พ.ย. ๖๔
เวลา ๑๕.๑๖ น.
สำนักการประชุม

สารบบ

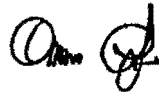
ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชต์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาล

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคล
ด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มี
การจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนด
มาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
จากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า
และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
วิชาชีพการสัตวบาล
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวบาล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกันและป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์
โดยมิชอบจากผู้ซึ่งไม่ได้ประกอบวิชาชีพ อันจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและการดูแลสัตว์เลี้ยง
เพื่อการค้า รวมทั้งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและสุขภาพของประชาชน ซึ่งการตรา
พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิชาชีพการสัตวบาล” หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตสัตว์เลี้ยง การปรับปรุง และบำรุงพันธุ์สัตว์เลี้ยง การจัดการอาหารสัตว์เลี้ยง การจัดการสุขาภิบาลต่อสัตว์เลี้ยง ตลอดจนการจัดการ ผลิตผลและผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยง เพื่อให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ และให้ผลิตผลและผลิตภัณฑ์ ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัย แต่ไม่รวมถึงการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วย วิชาชีพการสัตวแพทย์

“สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อการบริโภค การใช้งาน การใช้ผลิตผล หรือความพึงพอใจของมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่ครอบครองได้ตามกฎหมายว่าด้วยการ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือเศรษฐกิจ โดยไม่รวมถึงสัตว์น้ำ และสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย

“ผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวบาล” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้ขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวบาลจากสภาการสัตวบาล

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวบาล จากสภาการสัตวบาล

“ข้อบังคับ” หมายความว่า ข้อบังคับสภาการสัตวบาล

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาการสัตวบาล

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาการสัตวบาล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาการสัตวบาล

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาการสัตวบาล

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการสภาการสัตวบาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา ทั่วยพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
สภาการสัตวบาล

มาตรา ๕ ให้มีสภาการสัตวบาลเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ และหน้าที่และอำนาจ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ สภาการสัตวบาลมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล
- (๒) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินการของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล

ให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวบาล

- (๓) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล
- (๔) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก
- (๕) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้บริการทางด้านวิชาการแก่สมาชิก รวมทั้งเกษตรกร

ประชาชน และองค์กรอื่นในเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพการสัตวบาล

- (๖) ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับวิชาชีพการสัตวบาล
- (๗) เป็นตัวแทนผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลของประเทศไทย
- (๘) ผดุงความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก
- (๙) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ สภาการสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล
- (๒) ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง

(๓) รับรองปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพ การสัตวบาลของสถาบันต่าง ๆ ที่ผ่านการอนุมัติหลักสูตรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการสมัคร เป็นสมาชิก

(๔) รับรองสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ และสัตว์เลี้ยงเพื่อประโยชน์ในการเลือก กรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕)

(๕) ออกหนังสืออนุมัติบัตรหรือให้วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ การสัตวบาลสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวบาล

(๖) จัดทำแผนการดำเนินการและรายงานผลการดำเนินการเสนอต่อสภานายกพิเศษ อย่างน้อยปีละครั้ง

(๗) ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการสัตวบาล

มาตรา ๘ สภาการสัตวบาลอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๒) ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง รายได้อื่น และค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ในมาตรา ๖

- (๔) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ให้แก่สภาการสัตวบาล
- (๕) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาการสัตวบาล และมีหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานสภาการสัตวบาลมีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและธุรการ ให้แก่คณะกรรมการและสภาการสัตวบาล ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ การประชุมใหญ่สภาการสัตวบาลให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ในการนี้ สมาชิกมีสิทธิซักถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการของสภาการสัตวบาล และออกเสียงลงคะแนนในการประชุมใหญ่สภาการสัตวบาล

หมวด ๒ สมาชิก

มาตรา ๑๒ ผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
 - (๒) มีความรู้ในวิชาชีพการสัตวบาลโดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสัตวบาล หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องจากสถาบันที่สภาการสัตวบาลรับรอง
 - (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
 - (๔) ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
- การสมัครเป็นสมาชิกให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๑๓ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกมีดังต่อไปนี้

- (๑) เลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการของสภาการสัตวบาลตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
- (๓) ผลัดว่ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง

(๔) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพเพราะเป็นผู้กระทำการอันเป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๕) ไม่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง หรือค่าใช้จ่าย โดยไม่มีเหตุอันสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

หมวด ๓

คณะกรรมการสภาการสัตวบาล

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการสภาการสัตวบาล ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมปศุสัตว์ และนายกสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

(๒) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

(๓) กรรมการซึ่งเป็นคณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตด้านการสัตวบาลในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งละหนึ่งคน เลือกกันเองให้เหลือจำนวนสี่คน

(๔) กรรมการซึ่งเป็นผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร หรือวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี หรือผู้ดูแลหลักสูตร หรือหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้างานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก วิชาที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร และที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แห่งละหนึ่งคน เลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน

(๕) กรรมการซึ่งคือนายกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ที่สภาการสัตวบาลรับรอง เลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน

(๖) กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกด้วยกันเอง มีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน

(๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) รวมกัน

กรรมการตามวรรคหนึ่ง (๖) ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข. ตามมาตรา ๓๒ ไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการดังกล่าว

ให้เลขานุการเป็นเลขานุการ และให้เลขานุการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการประชุมภายในสามสิบวันนับจากวันเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) และวันเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แล้วเสร็จ เพื่อเลือกกรรมการให้ดำรงตำแหน่งนายกสภาการสัตวบาล อุปนายกสภาการสัตวบาล คนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาการสัตวบาลคนที่สอง ตำแหน่งละหนึ่งคน

ให้นายกสภาการสัตวบาลเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ และเหรัญญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน และอาจเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งอื่นได้ตามความจำเป็น และมีอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้นายกสภาการสัตวบาล อุปนายกสภาการสัตวบาลคนที่หนึ่ง และอุปนายกสภาการสัตวบาลคนที่สอง ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง

ให้นายกสภาการสัตวบาลเป็นผู้แทนสภาการสัตวบาลในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาการสัตวบาลพ้นจากตำแหน่ง ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เหรัญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามวรรคสอง พ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๑๗ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) และมาตรา ๒๒ การเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) และมาตรา ๒๓ การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ และการแต่งตั้งและถอดถอนที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๔ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๑๘ กรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) ต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๙ กรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้ง และอาจได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งใหม่ได้แล้วแต่กรณี แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) พ้นจากตำแหน่งกรรมการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อเป็นกรณีตามมาตรา ๒๐ หรือพ้นจากตำแหน่งคณบดี หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ที่ผลิตบัณฑิตด้านการสัตวบาลในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) หรือพ้นจากตำแหน่งผู้บริหารสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร หรือวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี หรือผู้ดูแลหลักสูตร หรือหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้างานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนกวิชาที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร และที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) หรือพ้นจากตำแหน่งนายกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

ในกรณีที่วาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะให้มีการเลือกกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้

ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓ เมื่อตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) ว่างลงไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการจัดการเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง

กรณีตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่งว่างลงรวมกันเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการดังกล่าวได้ว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง

ถ้าวาระของกรรมการตามวรรคหนึ่งเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน คณะกรรมการจะจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนหรือไม่ก็ได้
ให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการสภาการสัตวบาลตามวัตถุประสงค์ และหน้าที่และอำนาจของสภาการสัตวบาลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖ และมาตรา ๗
- (๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสภาการสัตวบาล
- (๓) ออกระเบียบและประกาศตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ออกข้อบังคับเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการสัตวบาล
- (๕) แต่งตั้งและถอดถอนที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการภายใต้บังคับมาตรา ๒๘ ข้อบังคับตามวรรคหนึ่ง (๔) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๕ การปฏิบัติหน้าที่ และหน้าที่และอำนาจของนายกสภาการสัตวบาล อุปนายกสภาการสัตวบาล เลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เจริญญิก ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น และที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

หมวด ๔

การดำเนินการของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๖ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ให้นายกสภาการสัตวบาลเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาการสัตวบาลไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อุปนายกสภาการสัตวบาล คนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภาการสัตวบาลและอุปนายกสภาการสัตวบาลไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มติของที่ประชุมในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

การประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่นตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๒) และการประชุมคณะที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๒๗ สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการหรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังสภาการสัตวบาลในเรื่องใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๘ มติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องดังต่อไปนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อน จึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้

(๑) การออกข้อบังคับ

(๒) การกำหนดงบประมาณของสภาการสัตวบาล

(๓) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๑๔ (๔)

(๔) การวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

ให้นายกสภาการสัตวบาลเสนอมติตามวรรคหนึ่งต่อสภานายกพิเศษโดยไม่ชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้งมตินั้นได้ ในกรณีที่มีได้ยับยั้งมติตามวรรคหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกสภาการสัตวบาลเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

ถ้าสภานายกพิเศษยับยั้งมติใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยับยั้ง ในการประชุมนั้นถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้

หมวด ๕

การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตจากสภาการสัตวบาล เว้นแต่ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) การประกอบวิชาชีพการสัตวบาลที่กระทำต่อสัตว์เลี้ยงของตนเอง และสัตว์เลี้ยงของผู้เลี้ยงหรือเกษตรกรรายย่อย ยกเว้นกรณีเป็นการเลี้ยงสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้าหรือเศรษฐกิจ โดยมีขนาด ชนิด และจำนวนสัตว์เลี้ยงตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรม ในความควบคุมของสถาบันการศึกษาวิชาการสัตวบาลของรัฐหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่ได้รับอนุญาต จากทางราชการให้จัดตั้งสถาบันการศึกษา หรือสถาบันการสัตวบาลที่สภาการสัตวบาลรับรอง ทั้งนี้ ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดหรือผู้ให้การฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล

(๓) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ซึ่งทำการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ตามหน้าที่และอำนาจ หรือตามที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานดังกล่าวมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร

(๔) บุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอื่น ตามที่มีกฎหมายกำหนด มอบหมายให้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๕) การประกอบวิชาชีพการสัตวบาลของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการ หรือผู้สอนในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการสัตวบาลที่สภาการสัตวบาลรับรอง ทั้งนี้ โดยอนุมัติของ คณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตใช้คำหรือข้อความ ด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า สัตวบาล หรือใช้อักษรย่อของคำดังกล่าวประกอบกับชื่อตัวหรือ ชื่อสกุลของตน หรือใช้คำหรือข้อความอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งทำให้ ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่น กระทำดังกล่าวให้แก่ตน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๑ แบบและประเภทใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกหนังสือ อนุมัติบัตรหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพการสัตวบาล รวมทั้งการออกใบแทนใบอนุญาต หนังสืออนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตร และหนังสือแสดงวุฒิอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ให้แบ่งเป็นสองประเภท คือ ผู้ประกอบ วิชาชีพการสัตวบาลประเภท ก. และผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข.

มาตรา ๓๓ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ประเภท ก. ต้องเป็นสมาชิกและมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ รวมทั้งต้องมีความรู้ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพการสัตวบาลจากสถานศึกษาในประเทศไทย ที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงศึกษาธิการรับรอง และผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๒) ได้รับปริญญาในสาขาวิชาชีพการสัตวบาลจากสถานศึกษาในต่างประเทศ ที่สภาการสัตวบาลรับรอง ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ตนได้รับปริญญา และผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยอาจไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศที่ผู้นั้นได้รับปริญญาก็ได้ แต่ต้องผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๔ ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ประเภท ข. ต้องเป็นสมาชิกและมีคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ รวมทั้งต้องมีความรู้ อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับปริญญาสาขาอื่นที่มีใช้สาขาวิชาชีพการสัตวบาลหรือได้รับประกาศนียบัตร และมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวบาล ทั้งนี้ จากสถานศึกษาที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงศึกษาธิการรับรอง และผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

(๒) ได้รับวุฒิบัณฑิตหรืออนุปริญญาบัณฑิตด้านการสัตวบาลขั้นพื้นฐานจากสถาบัน ที่สภาการสัตวบาลรับรอง และผ่านการสอบความรู้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลผู้ใดพ้นจากสมาชิกภาพ ให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่พ้นจากสมาชิกภาพ และให้คณะกรรมการประกาศ การพ้นจากสมาชิกภาพและเหตุแห่งการนั้นให้สาธารณชนทราบ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับ แห่งข้อจำกัดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ การสัตวบาลตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๘ บุคคลผู้ได้รับความเสียหายเพราะผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลผู้ใด ประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลตามมาตรา ๓๖ หรือประพฤติ ผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวบาลตามมาตรา ๓๗ มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวบาลผู้นั้น โดยทำคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือโดยวิธีอื่นใดยื่นต่อสภาการสัตวบาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

กรรมการหรือบุคคลอื่นที่พบหรือทราบว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลผู้ใด
ประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลตามมาตรา ๓๖ หรือประพฤติ
ผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวบาลตามมาตรา ๓๗ มีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพ
การสัตวบาลผู้นั้นโดยทำคำกล่าวโทษเป็นหนังสือหรือโดยวิธีอื่นใดยื่นต่อสภาการสัตวบาล
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

สิทธิการกล่าวหาตามวรรคหนึ่งหรือสิทธิการกล่าวโทษตามวรรคสองสิ้นสุดลง
เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด แต่ทั้งนี้
ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการประพฤติผิดในเรื่องดังกล่าว

การถอนคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษที่ได้ยื่นไว้แล้วไม่เป็นเหตุให้ระงับ
การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ เมื่อสภาการสัตวบาลได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ
ตามมาตรา ๓๘ ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๔๐ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณจากสมาชิก
ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน มีหน้าที่และอำนาจสืบสวน
หาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา ๓๘ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการเพื่อ
พิจารณา

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณหลายคณะก็ได้

มาตรา ๔๑ เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการ
จรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความคิดเห็นดังกล่าว และมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอ
ให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนในกรณีเห็นว่าข้อกล่าวหา
หรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล

(๓) ให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในกรณีเห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้น
ไม่มีมูล

มาตรา ๔๒ การสืบสวนและการสอบสวนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๔๓ ในการดำเนินการสอบสวน ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนจากสมาชิก ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการอีกจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน มีหน้าที่และอำนาจสอบสวนและเสนอผลการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนหลายคณะก็ได้

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจออกหนังสือเรียกบุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หลักฐาน หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการดังกล่าว

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ และคณะอนุกรรมการสอบสวน ให้กรรมการ อนุกรรมการจรรยาบรรณ และอนุกรรมการสอบสวน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๕ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษพร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิทำคำชี้แจงหรือนำพยานหลักฐานใด ๆ มาให้ คณะอนุกรรมการสอบสวน

คำชี้แจงหรือพยานหลักฐาน ให้ยื่นต่อประธานอนุกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากประธานอนุกรรมการสอบสวนหรือภายในกำหนดเวลาที่คณะอนุกรรมการสอบสวน จะขยายให้

มาตรา ๔๖ เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เสนอสำนวน การสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน เพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับสำนวนการสอบสวนและความเห็น ของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าว ภายในเก้าสิบวัน

คณะกรรมการอาจให้คณะอนุกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

มาตรา ๔๘ คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสองปี

(๕) เพิกถอนใบอนุญาต

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๘ คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ และให้ทำเป็นคำสั่งสภาการสัตวบาลพร้อมด้วยเหตุผลของคำวินิจฉัยชี้ขาด โดยให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๔๙ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งสภาการสัตวบาลตามมาตรา ๔๘ ไปยังผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบการสัตวบาล พร้อมทั้งแจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษทราบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสัตวบาล ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการซึ่งเป็นการประกอบวิชาชีพ การสัตวบาลหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนยังคงมีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าวนับแต่วันที่ทราบ คำสั่งสภาการสัตวบาลที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบการสัตวบาลผู้ใดซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้น

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบการสัตวบาลซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับ ใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นสองปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณา คำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อ สิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธ การออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตตลอดไป

หมวด ๖
การกำกับดูแล

มาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการดำเนินการ ของสภาการสัตวบาลและการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวน ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสภาการสัตวบาลและการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล

มาตรา ๕๔ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลในเวลาทำการ
ของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๒) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น
เพื่อตรวจค้นเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินการกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ โดยมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือวัตถุดังกล่าว
จะถูกยึดย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม
 - (๓) ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี
การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หลักฐาน
หรือวัตถุใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่
- ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๕๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือวัตถุใด ๆ ตามที่เรียก
หรือให้ส่งตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง (๔) โดยไม่มีเหตุอันสมควร
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ความผิดตามมาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) และเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) ให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นนายกสภาการสัตวบาล และกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) เป็นกรรมการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการและเป็นเลขานุการคณะกรรมการ และให้อธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งข้าราชการกรมปศุสัตว์จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งกรรมการปฏิบัติหน้าที่รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ เจริญญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามความจำเป็น

มาตรา ๖๒ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๖๑ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกและการพ้นจากสมาชิกภาพ การได้มาซึ่งกรรมการ และผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ การปฏิบัติหน้าที่ และหน้าที่และอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ รวมทั้งการประชุมตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) และ (๖) ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๓) ปฏิบัติการอื่นเท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๖๑ พ้นจากหน้าที่ เมื่อได้มาซึ่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๒) ครบถ้วนแล้ว

มาตรา ๖๓ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) และมีให้นำมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับกับกรรมการตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖)

มาตรา ๖๔ ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการสัตวบาลอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต่อไปได้ และให้ดำเนินการขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลจากสภาการสัตวบาล โดยให้ยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิชอบบังคับเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนและการออกใบอนุญาต ทั้งนี้ ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) ให้รัฐมนตรีและคณะกรรมการ
ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรี
รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสาวนงทิพา ของสิริวัฒนกุล)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขึ้นทะเบียนและใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ก. และค่าต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าขึ้นทะเบียนและใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข. และค่าต่ออายุใบอนุญาต	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๔) ค่าหนังสืออนุมัติบัตรหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ในการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และหนังสือแสดงวุฒิอื่น ในวิชาชีพการสัตวบาล	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าใบแทนใบอนุญาตตาม (๑) และ (๒) และค่าใบแทนหนังสือตาม (๔)	ฉบับละ	๕๐๐ บาท

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสาวนงทิศา ของสิริวัฒนกุล)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานในการปฏิบัติงานของบุคคล ด้วนการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยง สมควรให้มีการจัดตั้งสภาการสัตวบาลขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และควบคุมมิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ จากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวบาล พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย

๒.๑.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

(๑) กำหนดนิยามคำว่า "วิชาชีพการสัตวบาล" หมายความว่า วิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตสัตว์เลี้ยง การปรับปรุงและบำรุงพันธุ์สัตว์เลี้ยง การจัดการอาหารสัตว์เลี้ยง การจัดการสุขภาพสัตว์เลี้ยง ตลอดจนการจัดการผลิตผลและผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยง ทั้งนี้ เพื่อให้สัตว์เลี้ยงมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ และให้ผลิตผลและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ แต่ไม่รวมถึงการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) กำหนดนิยามคำว่า "สัตว์เลี้ยง" หมายความว่า สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อการบริโภค การใช้งาน การใช้ผลิตผล หรือความพึงพอใจของมนุษย์ และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่ครอบครองได้ตามกฎหมายว่าด้วยกฏสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ทางการค้า เศรษฐกิจ การศึกษา หรือการวิจัยทางวิชาการ โดยไม่รวมถึงสัตว์น้ำ

๒.๑.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำหน้าที่บริหารกฎหมายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ หมวด ๑ สภาการสัตวบาล. (ร่างมาตรา ๕ ถึงร่างมาตรา ๑๓)

—๒.๒.๑ กำหนดให้มีสภาการสัตวบาลเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ ควบคุมและกำหนดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ควบคุมความประพฤติและการดำเนินการของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวบาล และส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล โดยมีสำนักงานสภาการสัตวบาลทำหน้าที่

เป็นฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสภาการสัตวบาลและสภาการสัตวบาล และกำหนดให้การประชุมใหญ่สภาการสัตวบาลเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๕ ร่างมาตรา ๖ ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

๒.๒.๒ กำหนดให้สภาการสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจในการรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตแก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล การรับรองคุณวุฒิการศึกษาในวิชาชีพการสัตวบาลของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก และออกหนังสืออนุมัติบัตรหรือให้อุบัติบัตรแสดงความรู้ในการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ตลอดจนจัดทำแผนการดำเนินการและรายงานผลการดำเนินการเสนอต่อสภานายกพิเศษอย่างน้อยปีละครั้ง (ร่างมาตรา ๗)

๒.๒.๓ กำหนดแหล่งรายได้ของสภาการสัตวบาล โดยให้สภาการสัตวบาลมีรายได้จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง ค่าใช้จ่าย และค่าธรรมเนียมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่สภาการสัตวบาล และดอกผลของเงินและทรัพย์สินดังกล่าว (ร่างมาตรา ๘)

๒.๒.๔ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งสภาการสัตวบาล เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการของสภาการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๙)

๒.๓ หมวด ๒ สมาชิก (ร่างมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓.๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม กำหนดให้ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาการสัตวบาล ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และมีความรู้ในวิชาชีพการสัตวบาลโดยได้รับปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร อนุมัติบัตร หรือวุฒิบัตรในวิชาชีพการสัตวบาล หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องจากสถาบันที่สภาการสัตวบาลรับรอง ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และไม่เป็นผู้วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๓.๒ สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก กำหนดให้สมาชิกสภาการสัตวบาลมีสิทธิและหน้าที่ในการเลือกตั้งหรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการของสภาการสัตวบาล และมีหน้าที่ชำระค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าใช้จ่าย ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ รวมทั้งต้องไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๔ หมวด ๓ คณะกรรมการสภาการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงร่างมาตรา ๒๔)

๒.๔.๑ องค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจ

(๑) กำหนดให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาล ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมปศุสัตว์ และนายกสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับสภาการสัตวบาล กรรมการซึ่งเป็นคนบดหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาคราชการ หรือหัวหน้าภาคราชการ ที่ผลิตบัณฑิตด้านการสัตวบาล ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน กรรมการซึ่งเป็นนายกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการปศุสัตว์ ที่สภาการสัตวบาลรับรอง และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกด้วยตนเอง (ร่างมาตรา ๑๕)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลมีหน้าที่และอำนาจ
ในลักษณะของการบริหารควบคุมไปกับการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล
เช่น แต่งตั้งที่ปรึกษา เลือกผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาการสัตวบาลและอุปนายกสภาการสัตวบาล
บริหารกิจการสภาการสัตวบาลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และกำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานสาขา
ของสภาการสัตวบาล รวมทั้งออกระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๒๔)

๒.๔.๒ กำหนดวิธีการได้มาของนายกสภาการสัตวบาล โดยให้คณะกรรมการ
สภาการสัตวบาลเลือกจากกรรมการสภาการสัตวบาล และวิธีการได้มาของเลขาธิการสภาการสัตวบาล
ประชาสัมพันธ์ เற்றுญิก และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น โดยให้นายกสภาการสัตวบาลเลือกจากกรรมการ
สภาการสัตวบาล ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ และหน้าที่และอำนาจของนายกสภาการสัตวบาล
เลขาธิการสภาการสัตวบาล ประชาสัมพันธ์ เற்றுญิก ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น และที่ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ
ของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ (ร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง และร่างมาตรา ๒๕)

๒.๕ หมวด ๔ การดำเนินการของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๖ ร่างมาตรา ๒๗
และร่างมาตรา ๒๘)

กำหนดวิธีการประชุม องค์กรประชุม และมติของที่ประชุมในกรณีปกติและกรณี
ให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพหรือกรณีให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต รวมทั้งกำหนดให้
สภานายกพิเศษมีอำนาจให้ความเห็นชอบหรือยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการในเรื่องที่สำคัญ
ได้แก่ การออกข้อบังคับ การกำหนดงบประมาณของสภาการสัตวบาล การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพ
และการวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต รวมถึงกำหนดกระบวนการในกรณีที่
สภานายกพิเศษยับยั้งมติด้วย

๒.๖ หมวด ๕ การควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล (ร่างมาตรา ๒๙
ถึงร่างมาตรา ๕๒)

๒.๖.๑ กำหนดห้ามผู้ใดประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ
ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต
และกำหนดกรณียกเว้นให้สามารถประกอบวิชาชีพการสัตวบาลได้ เช่น กรณีผู้ที่กระทำต่อสัตว์เลี้ยง
ของตนเอง กรณีนักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรมซึ่งทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรม
ในความควบคุมของสถาบันการศึกษา กรณีผู้ที่อยู่ในภาคราชการซึ่งทำการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล
ตามหน้าที่และอำนาจหรือตามที่ส่วนราชการมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร หรือกรณีที่ปรึกษา
หรือผู้เชี่ยวชาญของทางราชการหรือผู้สอนในสถาบันการศึกษาหรือสถาบันการสัตวบาลที่สภา
การสัตวบาลรับรอง (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๖.๒ กำหนดประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลเป็นสองประเภท
คือ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ก. และผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลประเภท ข. ทั้งนี้
ผู้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลทั้งสองประเภทต้องเป็นสมาชิก
แห่งสภาการสัตวบาลและมีคุณสมบัติด้านความรู้ทางสัตวบาลตามประเภทของผู้ประกอบวิชาชีพ
การสัตวบาลนั้นด้วย โดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
และต้องประกอบวิชาชีพภายใต้บังคับแห่งข้อบังคับและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ
นอกจากนี้ กรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพนั้นพ้นจากสมาชิกภาพ ให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาล
ประกาศการพ้นจากสมาชิกภาพและเหตุแห่งการพ้นให้สาธารณชนทราบ พร้อมทั้งให้ส่งคืนใบอนุญาต

ดังกล่าวต่อเลขาธิการสภาการสัตวบาล เพื่อป้องกันมิให้ผู้ที่พักจากสมาชิกภาพแล้วนำไปอนุญาตนั้นไปใช้อีก (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๗)

๒.๖.๓ การกล่าวหาหรือกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล กำหนดให้ ผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีสิทธิกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลนั้น ต่อสภาการสัตวบาล หรือกรรมการสภาการสัตวบาลหรือบุคคลที่พบหรือทราบว่ามีผู้ประกอบวิชาชีพ การสัตวบาลผู้ใดประพฤติผิดข้อจำกัดและเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลหรือประพฤติผิด จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีสิทธิกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลนั้นต่อสภาการสัตวบาลด้วย และกำหนดให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดโดยการยกข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษในกรณี que se vident ว่าผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลมิได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษ หรือลงโทษในกรณี que se vident ว่าได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ซึ่งหากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ห้ามมิให้ ทำการซึ่งเป็นกรประกอบวิชาชีพการสัตวบาลหรือทำด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนยังคงมีสิทธิ ประกอบวิชาชีพดังกล่าวนับแต่วันที่ทราบคำสั่งสภาการสัตวบาลที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตนั้น หากยังคงกระทำการฝ่าฝืนอยู่ ให้คณะกรรมการสภาการสัตวบาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ของผู้นั้น (ร่างมาตรา ๓๘ ถึงร่างมาตรา ๕๑)

๒.๗ หมวด ๒ การกำกับดูแล (ร่างมาตรา ๕๓ ถึงร่างมาตรา ๕๖)

๒.๗.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำกับดูแล การดำเนินการของสภาการสัตวบาลและการประกอบวิชาชีพการสัตวบาล รวมทั้งออกหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๓ และร่างมาตรา ๕๔ วรรคสอง)

๒.๗.๒ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไป ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๔))

๒.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๕๗ ถึงร่างมาตรา ๖๑)

๒.๘.๑ กำหนดโทษอาญากรณีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลโดยมิได้ ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตหรือกรณีประกอบวิชาชีพการสัตวบาลในระหว่างถูกสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีผู้ซึ่งมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตแต่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่า ตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล และกรณีผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลซึ่งพ้นจากสมาชิกภาพ แต่ไม่ส่งคืนใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้มีความรู้ความสามารถไม่เหมาะสมดำเนินการ ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน และเป็นมาตรการควบคุม มิให้มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลซึ่งไม่มีความรู้ รวมถึงกำหนดโทษสำหรับผู้ไม่มา ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควร (ร่างมาตรา ๕๗ ถึงร่างมาตรา ๖๐)

๒.๘.๒ กำหนดให้มีการเปรียบเทียบกรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อย โดยให้อธิบดี กรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๖๑)

๒.๙ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๖๒ ถึงร่างมาตรา ๖๖)

๒.๙.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตามบทเฉพาะกาล เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสภาการสัตวบาลไปพลางก่อน โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการออกข้อบังคับสภาการสัตวบาลที่สำคัญ ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการสภาการสัตวบาลให้ครบถ้วนและปฏิบัติการอื่นเท่าที่จำเป็น (ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๓)

๒.๙.๒ กำหนดชื่อยกเว้นในวาระเริ่มแรก โดยไม่นำบทบัญญัติเกี่ยวกับสัดส่วนของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกด้วยกันเองมาใช้บังคับ และยกเว้นไม่นำเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาลมาใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๔)

๒.๙.๓ กำหนดบทบัญญัติรองรับผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการสัตวบาลอยู่ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้ โดยต้องขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามหลักเกณฑ์และภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๙.๔ กำหนดระยะเวลาเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรองให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๐ อัตราค่าธรรมเนียม

กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวบาล เพื่อเป็นกรอบในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมต่อไป

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่รัฐมอบหมายให้สภาการสัตวบาลใช้อำนาจหลงปกครองเพื่อทำหน้าที่ควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลแทนรัฐ โดยในการบริหารกิจการของสภาการสัตวบาลจะดำเนินการโดยคณะกรรมการสภาการสัตวบาล ซึ่งกรรมการทั้งหมดมาจากกรรมการเลือกตั้งกันเองของสมาชิกสภาการสัตวบาล อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกันเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมดูแลกันเองภายใต้จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคคลด้านการสัตวบาลให้มีมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเลี้ยงและดูแลสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า เศรษฐกิจ การศึกษา หรือการวิจัยทางวิชาการ นอกจากนี้ เมื่อมีการควบคุมการประกอบวิชาชีพการสัตวบาลแล้ว ย่อมส่งผลให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภคจะได้บริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงที่มีมาตรฐานและปลอดภัยตั้งแต่ขั้นกระบวนการผลิต และยังส่งผลดีในด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากการที่กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์เลี้ยงที่กระทำโดยนักสัตวบาลซึ่งมีความรู้โดยตรงและมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ จะได้รับความเชื่อถือและมีมาตรฐานสอดคล้องกับสากลที่มุ่งเน้นระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ซึ่งจำเป็นสำหรับการค้าระหว่างประเทศ และจะเป็นการเพิ่มรายได้จากการส่งออกของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐, มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๘๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕

